FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(första avdelningen i utökad sammansättning)
den 14 december 2004 *

I mål T-317/02,

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), Paris (Frankrike),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, Millau (Frankrike),

Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" (Cerafel), Morlaix (Frankrike),

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), Paris (Frankrike),

företrädda av advokaterna O. Prost och M.-J. Jacquot,

sökande,

* Rättegångsspråk: franska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av P.-J. Kuijper och G. Boudot, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2002/604/EG av den 9 juli 2002 om avslutande av ett undersökningsförfarande beträffande handelshinder enligt rådets förordning (EG) nr 3286/94 bestående av handelsbruk som upprätthålls av Amerikas förenta stater i fråga om import av beredd senap (EGT L 195, s. 72),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(första avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna P. Mengozzi, M.E. Martins Ribeiro, F. Dehousse och I. Labucka,

justitiesekreterare: H. Jung,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 14 september 2004,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemensamma rättigheter enligt internationella handelsregister, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 349, s. 71; svensk specialutgåva område 11, volym 34, s. 66), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 356/95 av den 20 februari 1995 (EGT L 41, s. 3) (nedan kallad förordning nr 3286/94), föreskrivs följande:

"I denna förordning fastställs gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område som har till syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt de regler som fastställts av WTO, och som, med beaktande av andra internationella förpliktelser, syftar till att

...

b) agera mot handelshinder som påverkar marknaden i tredje land, i syfte att undanröja de negativa handelseffekterna av dessa.

Dessa förfaranden skall särskilt tillämpas på inledandet, genomförandet och avslutandet av internationella förfaranden för tvistlösning på den gemensamma handelspolitikens område."

2 I artikel 2 i förordning nr 3286/94 anges följande:

"1. Vid tillämpningen av denna förordning avses med *handelshinder* varje handelsbruk som införs eller vidmakthålls av tredje land och i fråga om vilket de internationella handelsreglerna ger rätt att ingripa. Den rätten gäller om de internationella handelsreglerna antingen uttryckligen förbjuder ett handelsbruk eller ger en annan part som påverkas av handelsbruket rätt att söka undanröja effekten av det berörda handelsbruket.

2. Vid tillämpningen av denna förordning och om inte annat följer av punkt 8 avses med *gemenskapens rättigheter* de rättigheter avseende internationell handel som gemenskapen kan åberopa enligt internationella handelsregler. I detta sammanhang avses med *internationella handelsregler* främst de regler som fastställts inom ramen för WTO och som återges i bilagorna till WTO-avtalen, men de kan också vara regler i varje annat avtal i vilket gemenskapen är part och som innehåller bestämmelser för handeln mellan gemenskapen och tredje land.

...

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med *negativa handelseffekter* de effekter som ett handelshinder orsakar eller hotar att orsaka för gemenskapens företag på tredje lands marknad i fråga om en produkt eller en tjänst och som har en väsentlig effekt på gemenskapens ekonomi, i en ekonomisk region eller ekonomisk sektor inom gemenskapen. Den omständigheten att en klagande anser sig drabbad

av sådana negativa handelseffekter skall inte i sig anses vara tillräcklig för att gemenskapen skall vidta åtgärder.

..."

3 Artikel 4 i förordning nr 3286/94 har följande lydelse:

"1. Varje gemenskapsföretag och varje sammanslutning utan status som juridisk person som agerar på uppdrag av ett eller flera gemenskapsföretag som anser sig drabbade av negativa handelseffekter till följd av handelshinder som påverkar marknaden i ett tredje land får lämna ett skriftligt klagomål. Ett sådant klagomål skall dock endast behandlas om det påtalade handelshindret omfattas av en rätt att agera som fastställts genom internationella handelsregler i ett multilateralt eller plurilateralt handelsavtal.

2. Ett klagomål skall innehålla tillräckliga bevis på att handelshinder förekommer och på de negativa handelseffekter som uppstått till följd av dessa. Bevis på negativa handelseffekter skall i tillämpliga fall anges på grundval av de kriterier som anges i artikel 10."

4 Artikel 5 i förordning nr 3286/94 med rubriken "Förfarande vid klagomål" är avfattad på följande sätt:

"1. Klagomålet skall lämnas in till kommissionen som skall sända en kopia av det till medlemsstaterna.

2. Klagomålet får tas tillbaka, varvid förfarandet får avslutas, om det inte ligger i gemenskapens intresse att inte avsluta det.

3. Om det efter samråd visar sig att klagomålet inte innehåller tillräckliga bevis för att motivera en undersökning skall den klagande underrättas om detta.

4. Kommissionen skall fatta beslut snarast möjligt om att inleda ett undersökningsförfarande efter varje klagomål som lämnats in i enlighet med artikel 3 eller 4; beslutet skall normalt fattas inom 45 dagar efter det att klagomålet lämnats in; denna period kan förlängas på begäran av eller med samtycke från den klagande i syfte att få fram kompletterande information som kan vara nödvändig för att till fullo bedöma fallet."

5 I artikel 7.1 i förordning nr 3286/94 anges följande:

"1. För samråd i enlighet med denna förordning inrättas härmed en rådgivande kommitté, i det följande benämnd 'kommittén', som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande."

6 I artikel 8 i förordning nr 3286/94 föreskrivs följande:

"1. Om det efter samråd står klart för kommissionen att tillräckliga bevis föreligger för att inleda ett undersökningsförfarande och om det är nödvändigt med hänsyn till gemenskapens intressen skall den agera på följande sätt:

a) Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* kungöra att ett undersökningsförfarande inleds; en sådan kungörelse skall ange den berörda

varan eller tjänsten och berörda länder, sammanfatta den information som mottagits och föreskriva att all relevant information i frågan skall lämnas till kommissionen; kungörelsen skall också ange den tidsfrist inom vilken intresserade parter får anhålla om att höras av kommissionen i enlighet med punkt 5.

b) Kommissionen skall officiellt underrätta företrädarna för det land eller de länder som omfattas av förfarandet och med vilka samråd i tillämpliga fall får hållas.

c) Kommissionen skall genomföra undersökningen på gemenskapsnivå i samarbete med medlemsstaterna.

...

4. a) Den klagande och de berörda exportörerna och importörerna liksom företrädare för det berörda landet eller de berörda länderna får granska alla uppgifter som överlämnats till kommissionen, med undantag för interna handlingar avsedda för kommissionen och myndigheterna, förutsatt att dessa är relevanta för att skydda deras intressen och inte konfidentiella enligt artikel 9 och att de används av kommissionen i undersökningsförfarandet. De berörda personerna skall lämna en motiverad skriftlig begäran till kommissionen och ange vilka uppgifter de behöver.

b) Den klagande och de berörda exportörerna och importörerna och företrädare för det berörda landet eller de berörda länderna får begära att bli informerade om de väsentliga omständigheter och överväganden som framkommit vid undersökningen.

5. Kommissionen får höra de berörda parterna. Den skall göra det om dessa inom den tidsfrist som föreskrivs i kungörelsen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* har lämnat in en skriftlig begäran om att höras som visar att de är en part som berörs direkt av förfarandets resultat.

...

8. När kommissionen har avslutat sin undersökning skall den rapportera till kommittén. Rapporten skall normalt presenteras inom fem månader efter kungörelsen om att förfarandet inleds, om inte undersökningen är så komplicerad att kommissionen förlänger tidsfristen till sju månader."

7 Artikel 10 i förordning nr 3286/94 som rör bevisprövningen har följande lydelse:

"...

4. När negativa handelseffekter görs gällande skall kommissionen undersöka följderna av sådana negativa effekter för gemenskapens ekonomi, ekonomin i en region eller inom en ekonomisk sektor inom gemenskapen. I detta syfte får kommissionen i tillämpliga fall beakta kriterier av den typ som anges i punkterna 1 och 2. Negativa effekter kan bland annat uppstå i situationer då handelsflödena för en vara eller tjänst förhindras, försvåras eller läggs om till följd av ett handelshinder eller i situationer då handelshinder i betydande grad har påverkat leverans eller försörjning (t.ex. av delar och beståndsdelar eller råvaror) till gemenskapsföretag. Om hot om negativa handelseffekter görs gällande skall kommissionen också undersöka om det är sannolikt att en viss situation kommer att utvecklas till faktiska negativa handelseffekter.

5. När kommissionen undersöker bevis på negativa handelseffekter skall den också beakta de bestämmelser, de principer eller den praxis som reglerar rätten att agera enligt de relevanta internationella regler som avses i artikel 2.1

...”

8 I artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 anges följande:

”Om det som en följd av undersökningsförfarandet visar sig att gemenskapens intressen inte kräver att åtgärder vidtas skall förfarandet avslutas i enlighet med artikel 14.”

9 I artikel 12 i förordning nr 3286/94 föreskrivs följande:

”1. Om det konstateras (till följd av undersökningsförfarandet, om inte den faktiska och rättsliga situationen är sådan att ett undersökningsförfarande inte behövs) att åtgärder är nödvändiga i gemenskapens intresse för att säkerställa utövandet av gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler i syfte att undanröja ... negativa handelseffekter till följd av handelshinder som införs eller vidmakthålls av tredje land, skall lämpliga åtgärder beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

...”

10 I artikel 14 i förordning nr 3286/94 anges följande:

"1. Om det hänvisas till förfarandet i denna artikel skall kommittén sammankallas av ordföranden.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall diskutera frågan inom en tidsperiod som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är.

3. Kommissionen skall anta ett beslut som den skall underrätta medlemsstaterna och som skall träda i kraft efter en tidsfrist på 10 dagar, om ingen medlemsstat dessförinnan har hänskjutit frågan till rådet.

4. Rådet får på begäran av en medlemsstat och med kvalificerad majoritet revidera förslaget.

5. Kommissionens beslut skall träda i kraft efter en tidsfrist på 30 dagar om rådet inte har fattat beslut inom den tidsfristen, som räknas från den dag då frågan hänsköts till rådet."

Bakgrund till tvisten

11 Under åren 1981–1996 antog rådet flera direktiv inom ramen för kampen mot användning av vissa substanser med hormonell verkan i djurfoder, med syftet att säkerställa skyddet för människors hälsa.

12 Amerikas förenta stater (nedan kallade Förenta staterna) inledde ett förfarande för tvistlösning vid WTO:s instanser. Förenta staterna ifrågasatte vissa gemenskapsbestämmelsers förenlighet med nämnda organisations regler.

13 Den 18 augusti 1997 förklarade en av WTO tillsatt panel att dessa gemenskapsbestämmelser stred mot organisationens regler.

14 Den 16 januari 1998 antog Överprövningsorganet en rapport som bekräftade detta beslut.

15 Efter det att rapporten antagits av Organet för tvistlösning den 13 februari 1998 fastställdes det genom skiljedom att fristen för att anpassa gemenskapsbestämmelserna till WTO:s regler löpte ut den 13 maj 1999.

16 Eftersom Europeiska gemenskapen inte ändrade sina bestämmelser inom den föreskrivna fristen, ansökte Förenta staterna den 3 juni 1999 om tillstånd hos Organet för tvistlösning att upphäva tullmedgivanden till ett årligt belopp av 202 miljoner amerikanska dollar (USD), i enlighet med artikel 22.2 i den överenskommelse om regler och förfaranden för tvistlösning som återfinns i bilagan till avtalet om upprättandet av WTO (nedan kallad överenskommelsen). Samtidigt lade Förenta staterna fram en förteckning över produkter som skulle kunna bli föremål för upphävande av tullmedgivanden, bland dem beredd senap.

17 Till följd av en skiljedom av den 12 juli 1999 angående det sammanlagda beloppet för upphävande av tullmedgivanden gav Organet för tvistlösning den 26 juli 1999 Förenta staterna tillåtelse att upphäva nämnda medgivanden till ett årligt belopp av 116,8 miljoner USD och att belägga ett antal produkter med ursprung i Europeiska gemenskapens medlemsstater, däribland beredd senap, med en tilläggstull på

100 procent. Förenta staterna beslutade emellertid att inte tillämpa upphävandet av tullmedgivandena på produkter med ursprung i Förenade kungariket.

18 Den 7 juni 2001 ingav Fédération des industries condimentaires de France (nedan kallad FICF eller den klagande), som inbegriper de främsta franska producenterna av beredd senap, ett klagomål i enlighet med artikel 4 i förordning nr 3286/94 till Europeiska kommissionen.

19 I detta klagomål preciserades bland annat att en selektiv tillämpning av amerikanska bestraffningsåtgärder stred mot artikel 22 i överenskommelsen, i den meningen att de åtgärder för upphävande av tullmedgivanden som är tillåtna enligt Organet för tvistlösning kan vidtas endast mot "den berörda medlem" som tidigare dömts, i förevarande fall Europeiska gemenskapen i dess helhet, och inte uteslutande mot vissa medlemsstater. I klagomålet uppgavs även att det handelshinder som skapats av Förenta staterna medförde negativa handelseffekter, i den mening som avses i förordning nr 3286/94, på exporten av beredd senap för de företag som var medlemmar av FIFC och att det låg i gemenskapens intresse att inleda ett förfarande i enlighet med förordning nr 3286/94 mot de amerikanska åtgärderna.

20 Mot bakgrund av de bevis som den klagande ingett offentliggjorde kommissionen den 1 augusti 2001 i enlighet med artikel 8 i förordning nr 3286/94 ett tillkännagivande om inledande av ett undersökningsförfarande beträffande ett handelshinder bestående av handelsbruk som upprätthålls av Förenta staterna i fråga om import av beredd senap (EGT C 215, 2001, s. 2).

21 Det preciseras i punkt 2 i tillkännagivandet att "[d]en undersökning som kommissionen inlett [också kan] komma att omfatta andra produkter som förefaller vara berörda på ett likartat sätt som beredd senap, särskilt sådana beträffande vilka berörda parter som ger sig till känna ... [senas. 30 dagar efter offentliggörandet av detta tillkännagivande] kan styrka att de påstådda handelsbruken tillämpas".

22 Flera yrkessammanslutningar anmälde sitt berättigade intresse i saken till kommissionen inom den utsatta tidsfristen. Bland dem återfanns Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (gåsleverproducenter), Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort (producenter av fårmjölk och roquefort) samt Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" (frukt- och grönsaksproducenter). Till följd av dessa anmälningar beslutade kommissionen med tillämpning av punkt 2 i tillkännagivandet att undersökningsförfarandet även skulle omfatta gåslever, roquefort och schalottenlök.

23 Den 6 mars 2002 delgav kommissionen, efter det att den avslutat undersökningen, den kommitté som nämns i artikel 7 i förordning nr 3286/94 resultatet av sin utredning och överlämnade därefter den 27 mars 2002 en undersökningsrapport till kommittén. I rapporten föreslogs att förfarandet skulle avslutas.

24 Den 23 april 2002 riktade kommissionen en icke konfidentiell version av undersökningsrapporten till FICF:s ombud. Kommissionen preciserade i skrivelsen att den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén hade godkänt förslaget att avsluta förfarandet och att ett beslut med denna innebörd följaktligen skulle offentliggöras inom kort i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

25 Genom skrivelse av den 17 maj 2002 bekräftade ett av FICF:s ombud att undersökningsrapporten mottagits. Han uttryckte i skrivelsen sin förvåning över kommissionens dröjsmål i samband med överlämnandet av denna rapport till honom och med antagandet av ett kommande beslut i ärendet. Under det att han noterade kommissionens anvisning i skrivelsen av den 23 april 2002 om att ett beslut inom kort skulle antas drog FICF:s ombud slutsatsen att kommissionen fråntog den klagande rätten till genmäle, vilket föreföll ombudet vara en praxis som stred mot rätten till försvar.

26 Kommissionen betonade i sitt svar på denna skrivelse, daterat den 4 juni 2002, att den till fullo hade iakttagit bestämmelserna i förordning nr 3286/94, däribland dess artikel 8.4 och 8.8. Kommissionen framhöll härvidlag att den klagande aldrig riktat en begäran i den mening som avses i artikel 8.4 i förordning nr 3286/94 till kommissionen. Kommissionen erinrade också den klagande om att denne

regelbundet underrättats om ärendets fortskridande och att den klagande kände till resultatet av undersökningsförfarandet långt före dagen för det officiella överlämnandet av undersökningsrapporten.

27 Den 6 juni 2002 riktade Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" en skrivelse till kommissionen i vilken organisationen uttryckte sin förvåning, först och främst över att den inte direkt erhållit den undersökningsrapport som överlämnats till den genom dess ombud. Den förklarade därefter att den var missnöjd med att undersökningsförfarandet såsom meddelats skulle avslutas och ansåg slutligen att meddelandet om att ett beslut inom kort skulle antas om att avsluta undersökningsförfarandet innebar att organisationen inte skulle kunna utöva sin rätt till genmäle i fråga om de slutsatser som undersökningsrapporten innehöll.

28 Den 7 juni 2002 riktade Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort en skrivelse till kommissionen som i allt väsentligt var identisk med den skrivelse som hade översänts av Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne".

29 Genom skrivelser av den 14 juni 2002 riktade kommissionen en icke konfidentiell version av undersökningsrapporten till Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort och till Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne". Kommissionen erinrade i skrivelserna dessa yrkessammanslutningar om att de deltog i undersökningsförfarandet enbart i egenskap av berörda parter, vilket var skälet till att kommissionen inte hade ansett sig nödgad att överlämna undersökningsrapporten, som för övrigt var en offentlig handling, direkt till dem. Kommissionen uppgav vidare i sina skrivelser att den i vart fall iakttagit bestämmelserna i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 och att de båda organisationernas ombud regelbundit hade underrättats om ärendets fortskridande samt att de kände till resultatet av undersökningsförfarandet långt före dagen för det officiella överlämnandet av undersökningsrapporten. Kommissionen underströk slutligen att ett beslut om att avsluta undersökningsförfarandet skulle antas inom kort.

30 Kommissionen antog den 9 juli 2002 beslut 2002/604/EG om avslutande av ett undersökningsförfarande beträffande handelshinder enligt rådets förordning (EG) nr 3286/94 bestående av handelsbruk som upprätthålls av Amerikas förenta stater i fråga om import av beredd senap (EGT L 195, s. 72, nedan kallat det omtvistade beslutet). Det omtvistade beslutet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 27 juli 2002.

31 Kommissionen anför följande i skäl 6 i det omtvistade beslutet:

"Undersökningsförfarandet ledde till den slutsatsen att de påstådda negativa handelseffekterna inte förefaller bero på det i klagomålet anförda handelshindret, dvs. Förenta staternas bruk att selektivt avbryta tillämpningen av medgivanden för vissa, men inte alla medlemsstater, ("selektiva sanktioner"). Vid undersökningen framkom det nämligen inga bevis för att den avbrutna tillämpningen av medgivandena, även om denna också skulle ha omfattat Förenade kungariket, skulle ha lett till bättre utsikter för den klagande att exportera beredd senap till den amerikanska marknaden. Inga negativa handelseffekter i den mening som avses i förordningen kan därför tillskrivas det handelshinder som den klagande gjort gällande än de handelseffekter som följer av den avbrutna tillämpningen av medgivandena vilken är tillåten och lagligen tillämpas av Förenta staterna enligt WTO-avtalet. I enlighet med artikel 11 [i förordning nr 3286/94] har undersökningsförfarandet således visat att gemenskapens intressen inte kräver att särskilda åtgärder vidtas mot det påstådda handelshindret enligt förordningen."

32 Kommission beslutade följaktligen i den enda artikeln i det omtvistade beslutet att avsluta det undersökningsförfarande som inletts den 1 augusti 2001.

Förfarandet och parternas yrkanden

33 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 oktober 2002 har FIFC, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de

Roquefort, le Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras och le Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" (nedan kallade sökandena) väckt denna talan.

34 Med tillämpning av artikel 14 i förstainstansrättens rättegångsregler och på förslag av första avdelningen beslutade förstainstansrätten, efter att ha hört parterna i enlighet med artikel 51 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till avdelning i utökad sammansättning.

35 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (första avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och att som en processledningsåtgärd anmoda parterna att besvara vissa frågor och inkomma med vissa handlingar.

36 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandling den 14 september 2004.

37 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall:

— ogiltigförklara det omtvistade beslutet och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

38 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall:

— ogilla talan och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

39 Kommissionen har emellertid utan att hävda att denna talan skall avvisas inskränkt sina skriftliga inlagor till att endast avse FIFC, vilken är den enda organisation som inkommit med ett klagomål till kommissionen i enlighet med artikel 4 i förordning nr 3286/94. Kommissionen har uteslutit de övriga yrkessammanslutningar som deltar i undersökningsförfarandet i egenskap av berörda parter.

40 Förstainstansrätten noterar härvidlag att sökandena har ingett en och samma ansökan. Det framgår dock av fast rättspraxis att eftersom det rör sig om en och samma talan innebär konstaterandet i förhållande till en sökande att talan kan upptas till sakprövning att det inte föreligger skäl att pröva övriga sökandens talerätt. Det räcker nämligen med att minst en av sökandena uppfyller villkoren i artikel 230 EG (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, punkt 31, svensk specialutgåva, volym 14, s. 83, förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-12/93, CCE de Vittel m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1247, punkt 44, och av den 15 september 1998 i de förenade målen T-374/94, T-375/94, T-384/94 och T-388/94, European Night Services m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-3141, punkt 61).

41 Det bör emellertid preciseras att avsikten med artikel 4 i förordning nr 3286/94 är att göra det möjligt för varje sammanslutning som på uppdrag av ett eller flera gemenskapsföretag — i förevarande mål FICF som agerar på uppdrag av franska producenter av beredd senap — att hävda sin rätt att åberopa internationella handelsregler vilka ingår i ett multilateralt eller plurilateralt handelsavtal i det klagomål som sammanslutningen inger till kommissionen på särskilda villkor som uppställs i denna förordning. Dessa garantier i sin helhet visar att en klagande i den mening som avses i artikel 4 i förordning nr 3286/94 har rätt att få ett beslut som kommissionen fattat om avslutande av ett undersökningsförfarande vilket inletts till följd av klagomålet prövat av förstainstansrätten.

42 Härav följer att FICF som ingett ett klagomål till kommissionen i enlighet med artikel 4 i förordning nr 3286/94 har rätt att väcka talan vid förstainstansrätten mot beslutet och att det följaktligen, då det rör sig om en och samma talan, saknas skäl att pröva de övriga sökandenas talerätt.

Prövning i sak

43 Sökandena har anfört åtta grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 2.1 i förordning nr 3286/94. Den andra grunden gäller åsidosättande av artikel 2.4 i förordning nr 3286/94. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 11.1 i förordning nr 3286/94. Den femte grunden baseras på att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat. Den sjätte grunden avser uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna samt åsidosättande av artiklarna 2.4 och 11.1 i förordning nr 3286/94. Den sjunde grunden avser åsidosättande av rätten till försvar. Den åttonde grunden slutligen, gäller åsidosättande av artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 och att kommissionen brustit i omsorgsplikten.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 i förordning nr 3286/94

Parternas argument

44 Definitionen av "handelshinder", såsom den framgår av artikel 2.1 i förordning nr 3286/94, innehåller enligt sökandena två tydligt identifierbara komponenter som är oskiljbara, nämligen en materiell komponent ("varje handelsbruk som införs eller

vidmakthålls av tredje land") och en "rättsstridighetskomponent" (den "rätt att ingripa" som tilldelats Europeiska gemenskapen). Enligt sökandenas uppfattning inskränks emellertid denna definition i det omtvistade beslutet till att endast omfatta rättstridighetskomponenten, det vill säga Förenta staternas "selektiva" tillämpning av upphävandet av tullmedgivanden. Kommissionens inställning innebär enligt sökandena inte endast att artikel 2.1 i förordning nr 3286/94 åsidosätts, utan även att räckvidden ändras både för det klagomål som ingetts av FIFC och för tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande. Tvärtemot vad kommissionen förefaller påstå, kan inte de av Förenta staterna vidtagna åtgärderna för upphävande av tullmedgivanden uppdelas dels i åtgärder som Organet för tvistlösning tillåtit, dels i det av den klagande påstådda handelshindret, det vill säga den selektiva tillämpningen av nämnda åtgärder. Enligt sökandena innebär inte den omständigheten att Organet för tvistlösning tillät att det vidtogs bestraffningsåtgärder att Förenta staternas tillämpning av dessa åtgärder, såsom kommissionen anser, är "lagenlig".

45 Kommissionen har inledningsvis erinrat om att syftet med förordning nr 3286/94 är att fastställa gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område som skall göra det möjligt för gemenskapen att utöva de rättigheter som WTO tillerkänner den. Detta är innebörden i definitionen i artikel 2.1 i förordning nr 3286/94 av ett handelshinder såsom varje handelsbruk som införs eller vidmakthålls av tredje land och i fråga om vilket de internationella handelsreglerna ger rätt att ingripa.

46 Kommissionen har därefter bestritt sökandenas tolkning av artikel 2.1 i förordning nr 3286/94. Enligt kommissionen räcker det inte att det föreligger ett handelshinder för att ett förfarande för tvistlösning eventuellt skall inledas. Det krävs i synnerhet att det påvisas att negativa handelseffekter uppstår. Vid en tillämpning av förordning nr 3286/94 kan således begreppet handelshinder inte lösgöras från begreppet "negativa handelseffekter". Enligt kommissionens mening måste, med andra ord, för att det skall föreligga ett "handelshinder" vissa företag visa att de drabbas av "negativa handelseffekter" i den mening som avses i artikel 2.4 i förordning

nr 3286/94. En motsatt tolkning skulle leda till att det i realiteten skapades en allmän talerätt (*actio popularis)* till förmån för gemenskapsföretagen.

47 Det är enligt kommissionen denna uppfattning av begreppet "handelshinder" som kommit att användas i förevarande fall, såväl i undersökningsrapporten, som när det omtvistade beslutet antogs. Denna uppfattning av begreppet är således inte ny för sökandena. Kommissionen har i det avseendet hänvisat till det omtvistade beslutet enligt vilket det inte har kunnat visas vid undersökningen att den klagande drabbats av negativa handelseffekter till följd av Förenta staternas beslut om att selektivt tillämpa upphävandet av tullmedgivandena, med undantag av de handelseffekter som är ett resultat av upphävandet, vilket är "tillåte[t] och lagligen tillämpas av Förenta staterna enligt WTO-avtalet". Kommissionen har härav slutit sig till dels att de amerikanska åtgärderna vidtogs med beaktande av principer som "WTO uttalat", dels att det, eftersom den klagande inte har kunnat påvisa förekomsten av några negativa handelseffekter, till skillnad mot vad sökandena har påstått, inte föreligger något "handelshinder" i den mening som avses i förordning nr 3286/94.

Förstainstansrättens bedömning

48 Det skall inledningsvis noteras att enligt förordning nr 3286/94 förutsätter inledandet av en gemenskapsåtgärd mot ett handelshinder, som införts eller vidmakthålls av tredje land och som påverkar detta lands marknad, att minst tre villkor samtidigt är uppfyllda, nämligen att det föreligger ett handelshinder såsom det definieras i förordning nr 3286/94, att det uppstått negativa handelseffekter som en följd av nämnda hinder och att det är nödvändigt att ingripa i gemenskapens intresse. När kommissionen, efter ett undersökningsförfarande som inletts i enlighet med förordning nr 3286/94, konstaterar att ett av de ovannämnda villkoren inte är uppfyllt är gemenskapsinstitutionerna berättigade att anse att det saknas anledning att göra ett sådant ingripande.

49 Vad beträffar begreppet handelshinder erinrar förstainstansrätten om att artikel 2.1 i förordning nr 3286/94 har följande lydelse:

"Vid tillämpningen av denna förordning avses med handelshinder varje handelsbruk som införs eller vidmakthålls av tredje land och i fråga om vilket de internationella handelsreglerna ger rätt att ingripa. Den rätten gäller om de internationella handelsreglerna antingen uttryckligen förbjuder ett handelsbruk eller ger en annan part som påverkas av handelsbruket rätt att söka undanröja effekten av det berörda handelsbruket."

50 Det är i förevarande mål utrett att kommissionen i det omtvistade beslutet anser att FIFC klagade över ett handelshinder som bestod i att Förenta staterna upphävde tullmedgivandena gentemot exportörer av beredd senap i gemenskapens medlemsstater med undantag av exportörer i Förenade kungariket, en sanktion som i det omtvistade beslutet betecknas som "selektiv."

51 Enligt sökandena har kommissionen genom att agera på detta sätt misstolkat definitionen av handelshinder i artikel 2.1 i förordning nr 3286/94, eftersom den i förevarande mål enbart har tagit fasta på "rättsstridighetskomponenten" i nämnda definition.

52 Denna åsikt kan inte vinna framgång.

53 Förstainstansrätten uppmärksammar inledningsvis att de komponenter som ingår i definitionen av handelshinder i den mening som avses i förordning nr 3286/94 inte kan delas upp på ett artificiellt sätt, såsom sökandena har föreslagit. Ett handelshinder vars förekomst kan åberopas för att förordning nr 3286/94 skall

vara tillämplig förutsätter att internationella handelsregler ger rätt att ingripa. Denna tolkning följer bland annat av följande hänvisning i artikel 1.1 i förordning nr 3286/94 "med beaktande av andra internationella förpliktelser". Tolkningen bekräftas av sjunde skälet i förordning nr 3286/94 i vilket det preciseras att "[d]enna mekanism [som införs genom förordningen] syftar till att åstadkomma förfaranden för att begära att gemenskapens institutioner reagerar på handelshinder som införs eller vidmakthålls av tredje land ... förutsatt att det finns en rätt att ingripa mot sådana hinder enligt internationella handelsregler". En motsatt tolkning skulle få till följd att varje handelsbruk som införs eller vidmakthålls av tredje land skulle kunna betraktas som ett handelshinder även då det inte finns någon rätt att ingripa enligt internationella handelsregler.

54 Vad därefter gäller sökandenas argument om att kommissionens tolkning innebar att räckvidden av det klagomål som FICF ingett till kommissionen felbedömdes, framhåller förstainstansrätten att den klagande, i motsats till vad sökandena har påstått inför förstainstansrätten, inte hävdat att de amerikanska åtgärderna för upphävande av tullmedgivanden för ett belopp uppgående till 116,8 miljoner USD i fråga om vissa produkter med ursprung i gemenskapen kunde betecknas som "handelshinder". Det vitsordades nämligen i klagomålet att Organet för tvistlösning beviljade tillstånd till dessa åtgärder den 26 juli 1999. Däremot anförde den klagande i sin framställning om användningen av beteckningen "handelshinder" i den mening som avses i förordning nr 3286/94, på de av Förenta staterna vidtagna åtgärderna (punkt IV i klagomålet), att WTO:s regler överträtts såtillvida att "Förenta staterna inte hade rätt att välja att vidta bestraffningsåtgärder mot vissa medlemsstater i Europeiska unionen och inte mot andra" (punkt IV.1, s. 8 i klagomålet) och att det "selektiva bruket av bestraffningsåtgärder från Förenta staternas sida gör att den nivå som skiljedomarna fastställde för upphävandet av medgivandena kan ifrågasättas" (punkt IV.2, s. 11 i klagomålet). Vidare vitsordade den klagande att "panelens och Överprövningsorganets slutsatser och rekommendationer avsåg 'Europeiska gemenskaperna' [och att] Förenta staterna således borde tillämpa sina åtgärder på 'Europeiska gemenskaperna' utan att kunna göra någon åtskillnad mellan medlemsstater som alla har tillämpat de omtvistade gemenskapsåtgärderna" (s. 13 i klagomålet). Slutligen erinrade den klagande om att "Förenta staternas attityd ledde till att gemenskapsdimensionen hos den i fördraget föreskrivna handelspolitiken gick förlorad" genom att bestraffningsåtgärderna endast gällde fjorton av de femton medlemsstaterna (s. 14 i klagomålet).

55 Härav följer att det i klagomålet påtalade handelshindret endast bestod i att de amerikanska åtgärderna för upphävande av tullmedgivanden tillämpades selektivt utan att kommissionen ändrade klagomålets räckvidd. Förstainstansrätten noterar för övrigt att ett handelshinder i den mening som avses i förordning nr 3286/94, med hänsyn till den ovan i punkt 53 preciserade definitionen av handelshinder, i förevarande mål endast kunde utgöras av den selektiva tillämpningen av amerikanska åtgärder för upphävande av tullmedgivanden. Då nämligen enbart de handelshinder beträffande vilka internationella handelsregler ger rätt att ingripa omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 3286/94, kunde inte något förfarande enligt denna förordning inledas mot amerikanska åtgärder för upphävande av tullmedgivanden som hade tillåtits av Organet för tvistlösning eftersom det i princip inte fanns någon rätt enligt internationella handelsregler för gemenskapen att ingripa mot dessa åtgärder. Detta är skälet till att det i punkt 4 i tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande, som nämns ovan i punkt 20, anges att det i klagomålet påstådda handelshindret bestod i att "handelsåtgärder [upprätthölls] ... gentemot vissa medlemsstater i stället för gentemot gemenskapen i dess helhet" och att FICF, utan att det bestritts vid förstainstansrätten att denna bedömning var korrekt, ansåg att "bruket att kräva åtgärder gentemot samtliga medlemsstater och därpå tillämpa dem enbart gentemot vissa urholkar förutsebarheten hos tvistlösningsmekanismen". Det finns för övrigt även anledning att precisera att punkt 1.4 i den av kommissionen upprättade undersökningsrapporten med titeln "The obstacle to trade" (Handelshindret) har följande lydelse:

"[...] Det är viktigt att framhålla att det i denna undersökning ifrågavarande handelshindret inte består i att Förenta staterna upphävde medgivandena till följd av det så kallade "hormonfallet", utan i det sätt på vilket detta upphävande genomfördes av Förenta staterna. Den klagande har således inte bestritt Förenta staternas rätt att upphäva ovannämnda meddelanden i enlighet med överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning inom ramen för WTO, utan enbart dess rätt att upphäva dem gentemot vissa medlemsstater i gemenskapen med uteslutande av andra."

56 Till skillnad mot vad sökandena har påstått genom att hävda att det i klagomålet identifierade handelshindret bestod i att de amerikanska åtgärderna

tillämpades selektivt i förhållande till gemenskapens medlemsstater, är dock skälen 3 och 6 i det omtvistade beslutet förenliga såväl med definitionen av "handelshinder" i artikel 2.1 i förordning nr 3286/94, som med den karaktärisering som i förevarande mål framgår av klagomålet och som fastställs i tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande och undersökningsrapporten.

57 Av ovanstående följer att kommissionen i förevarande mål, i motsats till vad sökandena har påstått, inte enbart tog fasta på "rättsstridighetskomponenten" i definitionen av ett handelshinder, utan att den beaktade alla de oskiljbara komponenterna i begreppet handelshinder såsom det definieras i artikel 2.1 i förordning nr 3286/94.

58 Under dessa förhållanden kan talan inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.4 i förordning nr 3286/94

Parternas argument

59 Sökandena anser att den restriktiva inställningen till begreppet handelshinder såsom den framgår av det omtvistade beslutet likaledes och med nödvändighet innebär en felaktig analys av "negativa handelseffekter" i den mening som avses i artikel 2.4 i förordning nr 3286/94 i strid med denna bestämmelse. Kommissionen borde enligt sökandena ha analyserat de negativa handelseffekterna av det rättsstridiga påförandet, sedan juli 1999, av ytterligare värdetullar på 100 procent som sökandena bestred, och inte endast verkningarna av den komponent som gjorde de amerikanska åtgärderna rättsstridiga, det vill säga den selektiva tillämpningen av nämnda åtgärder.

60 Sökandena anser vidare att det omtvistade beslutet även innehåller en uppenbart felaktig bedömning av uppgifter som ingår i undersökningsrapporten. Den slutsats som kommissionen dragit i det omtvistade beslutet enligt vilken rapporten "inte har visat att tillämpningen av upphävandet av [tull]medgivandena på Förenade kungariket skulle kunna göra det möjligt för den klagande att exportera mer beredd senap till den amerikanska marknaden" skulle förlora sin giltighet efter en jämförelse mellan uppgifterna i undersökningsrapporten om minskad import av senap från medlemsstaterna med uteslutande av Förenade kungariket och ökad import från den sistnämnda medlemsstaten.

61 Kommission har genmält att den på ett korrekt sätt bedömt de handelseffekter som Förenta staternas upphävande av tullmedgivandena i fråga om beredd senap ledde till.

62 Kommissionen har anfört att slutsatserna i undersökningsrapporten inte tyder på att det skulle vara frågan om någon situation med "kommunicerande kärl" mellan å ena sidan minskningen i den klagandes import till Förenta staterna och å andra sidan den påtagliga och långsiktiga ökningen i den brittiska exporten. Enligt kommissionen visar uppgifterna i undersökningsrapporten att Förenta staternas beslut att utesluta produkter med ursprung i Förenade kungariket från upphävandet av tullmedgivandena inte har gynnat exporten av brittisk senap och inte har gett upphov till negativa handelseffekter för den klagande. Det är bara om undersökningsförfarandet hade kunnat visa att åtgärdernas selektiva karaktär fått varaktiga och påtagliga konsekvenser på marknaden för beredd senap i Europa, som negativa handelseffekter i den mening som avses i förordning nr 3286/94 skulle ha orsakats den klagande. Kommissionen har emellertid även erinrat om att det i artikel 2.4 i förordning nr 3286/94 ges en precis definition av begreppet "negativa handelseffekter". Här avses de effekter som ett handelshinder orsakar som har en väsentlig effekt på gemenskapens ekonomi, i en ekonomisk region eller i eller ekonomisk sektor inom gemenskapen. Enligt kommissionen kan den omständigheten att den "klagande anser sig drabbad av sådana negativa handelseffekter inte i sig anses vara tillräcklig för att gemenskapen skall vidta åtgärder."

63 Slutligen anges det enligt kommissionen klart i det omtvistade beslutet att undersökningen inte kunnat bevisa att de amerikanska bestraffningsåtgärderna haft negativa handelseffekter som svarar mot kriterierna i förordning nr 3286/94.

Förstainstansrättens bedömning

64 Det bör inledningsvis erinras om att artikel 2.4 i förordning nr 3286/94 har följande lydelse:

"... med *negativa handelseffekter* [avses] de effekter som ett handelshinder orsakar eller hotar att orsaka för gemenskapens företag på tredje lands marknad i fråga om en produkt eller en tjänst och som har en väsentlig effekt på gemenskapens ekonomi, i en ekonomisk region eller ekonomisk sektor inom gemenskapen. Den omständigheten att en klagande anser sig drabbad av sådana negativa handelseffekter skall inte i sig anses vara tillräcklig för att gemenskapen skall vidta åtgärder."

65 Det framgår av denna definition att det i förordning nr 3286/94 tas fasta på att det finns ett orsakssamband mellan negativa handelseffekter ("orsakar") eller potentiella sådana ("hotar att orsaka") och ett handelshinder, såsom det identifieras under de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall, i den mening som avses i förordning nr 3286/94. Denna tolkning förstärks av det sjunde skälet i förordning nr 3286/94 i vilket det anges att den mekanism som införs genom denna förordning syftar till att åstadkomma förfaranden för att begära att gemenskapens institutioner reagerar på handelshinder som reses av tredje land och "som framkallar" negativa handelseffekter. Tolkningen bekräftas även av artikel 4.2 i nämnda förordning som rör klagomålets innehåll och enligt vilken det krävs att klagomålet innehåller tillräckliga

bevis på att handelshinder förekommer och på negativa handelseffekter som "uppstått på grund av detta". Dessutom måste de negativa handelseffekterna i den mening som avses i förordning nr 3286/94 även ha en väsentlig effekt på gemenskapens ekonomi, i en ekonomisk region eller ekonomisk sektor inom gemenskapen.

66 Vad gäller sökandenas argument, att kommissionen inte borde ha begränsat sin analys av de negativa handelseffekterna till sådana som orsakats av den selektiva tillämpningen av upphävandet av tullmedgivandena, anser förstainstansrätten att det inte kan godtas med hänsyn till det svar som givits på den första grunden ovan och det orsakssamband som måste finnas mellan ett "handelshinder" och "negativa handelseffekter" i den mening som avses i förordning nr 3286/94. Eftersom det "handelshinder" i den mening som avses i förordning nr 3286/94 som påtalats i detta mål nämligen består i att upphävandet av tullmedgivanden gentemot export av beredd senap till Förenta staterna tillämpats selektivt, borde kommissionen begränsa sin analys av "negativa handelseffekter" till sådana som hade ett orsakssamband med nämnda hinder.

67 Sedan detta klarlagts skall förstainstansrätten kontrollera huruvida kommissionen, enligt vad sökandena har hävdat, gjort en uppenbart felaktig bedömning av de uppgifter som framgår av undersökningsrapporten, genom att i skäl 6 i det omtvistade beslutet dra följande slutsats: "Vid undersökningen framkom det nämligen inga bevis för att den avbrutna tillämpningen av [tull]medgivanden, även om denna också ... ha[de] omfattat Förenade kungariket, skulle ha lett till bättre utsikter för den klagande att exportera beredd senap till den amerikanska marknaden."

68 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att det finns en skillnad mellan ordalydelsen i den franska versionen av ovannämnda avsnitt i skäl 6 i det omtvistade beslutet och det stora flertalet övriga språkversioner av denna text. I motsats till i den franska texten, i vilken adverbet davantage (mer) används, åberopas i det stora flertalet övriga språkversioner "större" eller "bättre exportmöjligheter". Detta gäller versionerna av ovannämnda avsnitt på engelska ("... would result in greater export opportunities ... "), tyska ("... für den Antragsteller zu besseren Ausfuhrmöglich-

keiten für Senf ..."), danska ("... at klageren ville få større muligheder for at eksportere ..."), spanska ("... traería consigo majores oportunidades para el denunciante de exportar ..."), finska ("... valituksen tekijän ... viennin mahdollisuuksien laajenemiseen ..."), italienska ("... comporterebbe per il denunziante maggiori opportunità di esportazione ..."), portugisiska ("... se traduziria, par o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação ...") samt svenska ("... bättre utsikter för den klagande att exportera ...").

69 Förstainstansrätten anser att den i de olika språkversionerna av ovannämnda avsnitt framförda tanke, som är relevant för prövningen av den påstådda uppenbart felaktiga bedömningen, dels är ett mindre kategoriskt logiskt samband än det som uttrycks i den franska versionen, genom användningen av adverbet davantage (mer), mellan den minskade exporten av beredd senap till Förenta staterna från de fjorton medlemsstaterna i gemenskapen och den ökade exporten av denna produkt till Förenta staterna från Förenade kungariket, dels den tidsmässiga inverkan på exportens nivå av beredd senap till Förenta staterna.

70 Förstainstansrätten noterar därefter att sökandena inte har bestritt de uppgifter som finns i undersökningsrapporten om export av beredd senap till Förenta staterna dels från medlemsstaterna i gemenskapen med undantag av Förenade kungariket, dels från den sistnämnda staten. Sökandena har härutöver inte heller bestritt den metod som används i undersökningsrapporten för att avgöra vilka negativa handelseffekter som handelshindret orsakat, såsom detta hinder identifierats i punkt 1.4 i undersökningsrapporten och som det erinrats om ovan i punkt 55.

71 Det följer vidare, såväl av uppgifter som återges i undersökningsrapporten som av den analys som utförs i densamma, att den slutsats kommissionen kommit fram till i skäl 6 i det omtvistade beslutet inte är uppenbart felaktig.

72 Förstainstansrätten konstaterar nämligen att i förhållande till den genomsnittliga exporten under åren 1996–1998 och år 2000, utgjorde ökningen i exporten av beredd senap till Förenta staterna från Förenade kungariket, i såväl värde som volym, en ytterst liten andel i jämförelse med exporten av beredd senap från andra medlemsstater i gemenskapen. Även om det antas att exportörer i andra medlemsstater än Förenade kungariket själva dragit nytta av denna ökning i en situation där amerikanska bestraffningsåtgärder skulle ha omfattat även beredd senap med ursprung i Förenade kungariket — vilket inte har visats av sökandena — skulle dessa exportörer inte ha kunnat erhålla bättre exportmöjligheter.

73 Det framgår för övrigt av de uppgifter som kommissionen använt sig av under undersökningsförfarandet att de amerikanska senapsimportörerna skaffade sig alternativa leverantörer som var etablerade utanför gemenskapen, vilka i hög grad drog nytta av upphävandet av tullmedgivandena avseende beredd senap från medlemsstaterna.

74 Härav följer att talan inte kan bifallas på den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94

Parternas argument

75 Sökandena har inledningsvis anfört att interpunktionen är felaktig i den franska versionen av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94. Under åberopande av den "rättade versionen" av denna bestämmelse anser sökandena att det enligt artikel 10.5 i

förordning nr 3286/94 krävs att kommissionen i sin undersökning av de negativa handelseffekterna beaktar bestämmelser, principer och praxis som reglerar rätten att agera enligt tillämpliga internationella handelsregler. Även om kommissionen enligt sökandena bedömde de amerikanska åtgärdernas förenlighet med WTO:s regler i samband med upprättandet av undersökningsrapporten, gjorde den dock inte någon jämförande analys i det omtvistade beslutet, vilket i förevarande mål utgör ett åsidosättande av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94. Sökandena anser vidare att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat, eftersom kommissionen inte förklarar skälen till att den rättsliga analys av handelshindret som den utför i undersökningsrapporten inte återfinns i det omtvistade beslutet.

76 Kommissionen har, utan att bestrida det faktum att den franska versionen av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 innehåller det av sökandena framhållna felet, hävdat att det saknas fog för den grunden.

Förstainstansrättens bedömning

77 I den franska versionen av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 anges följande: "La Commission tient compte aussi, dans son examen, des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe 1."

78 Såsom sökandena med rätta hävdat i sina skrivelser, utan att motsägas av kommissionen på denna punkt, innehåller den franska versionen ett syntaxfel såtillvida att det finns ett kommatecken efter ordet "examen". Strukturen i punkt 5 i artikel 10 i förordning nr 3286/94 kräver att den samordnande konjunktionen "et" placeras efter adjektivet "défavorables" om detta kommatecken är adekvat, och

placeringen av punkt 5 i artikel 10, som rör "l'examen des éléments de preuve", leder till att det kommatecken som står efter begreppet "examen" inte skall finnas där. I de övriga språkversionerna av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 anges det i enlighet med denna logik "l'examen des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables".

79 Artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 bör således läsas på följande sätt: "La Commission tient compte aussi, dans son examen des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe." ("När kommissionen undersöker bevis på negativa handelseffekter skall den också beakta de bestämmelser, de principer eller den praxis som reglerar rätten att agera enligt de relevanta internationella regler som avses i artikel 2.1.")

80 Sökandena har emellertid tolkat artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 på ett felaktigt sätt när de hävdat att denna bestämmelse tvingade kommissionen att analysera det påtalade handelshindrets förenlighet med bestämmelserna i de avtal som ingåtts inom ramen för WTO.

81 Mot bakgrund av vad som inledningsvis angetts ovan i punkt 48, var kommissionen inte skyldig att beakta de bestämmelser, de principer eller den praxis som reglerar rätten att agera enligt internationella handelsregler. Kommissionen har nämligen i förevarande mål med rätta konstaterat att de bevis av kvantitativt slag som analyserats i dess undersökningsrapport inte gjort det möjligt att sluta sig till att det förelåg negativa handelseffekter, i den mening som avses i förordning nr 3286/94.

82 Vad beträffar påståendet om att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat noterar förstainstansrätten att eftersom kommissionen med rätta slagit fast att det saknas negativa handelseffekter i den mening som avses i förordning nr 3286/94 var den varken skyldig att företa någon undersökning av de ytterligare faktorer som nämns i artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 eller att motivera det omtvistade beslutet i detta avseende.

83 Följaktligen kan talan inte vinna bifalla på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 11.1 i förordning nr 3286/94

Parternas argument

84 Sökandena har hävdat att det i det omtvistade beslutet skett en sammanblandning av "gemenskapens intresse" i artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 och den klagandes intresse. Enligt sökandenas uppfattning strider emellertid ett sådant beteende inte endast mot denna bestämmelse utan det innebär även i förevarande mål ett underlåtet beaktande av den omständigheten att andra parter deltagit under undersökningsförfarandets gång. De har inte heller beaktats att, så snart det tillkännagavs den 1 augusti 2001 att ett undersökningsförfarande skulle inledas, kommissionen erkände gemenskapens intresse av att "angripa den amerikanska praxis som kan utgöra ett systematiskt hot mot gemenskapens roll i WTO och allvarligt påverka sammanhållningen och solidariteten [inom gemenskapen] eftersom varje uteslutande av en medlemsstat från upphävandet av handelsmedgivanden oundvikligen medför en större börda för alla andra".

85 Sökandena anser vidare att de anmärkningar som kommissionen gjorde under förfarandet vid förstainstansrätten, enligt vilka analysen av den klagandes intresse är en förutsättning för villkoret gemenskapens intresse, står i strid med det omtvistade beslutet, eftersom kommissionen baserade sig på att gemenskapen saknade intresse i

saken när den beslutade att förfarandet skulle avslutas och inte på att den klagande saknade intresse i saken. Sökandena anser i vart fall att det faktum att kommissionen under det skriftliga förfarandet erkände att det finns en skillnad mellan den klagandes och gemenskapens intresse stöder deras påstående om att det omtvistade beslutet i förevarande mål utgör ett åsidosättande av artikel 11.1 i förordning nr 3286/94.

86 Kommissionen anser att begreppet "gemenskapens intresse" inte definieras i förordning nr 3286/94 och att den härvidlag förfogar över ett mycket stort utrymme för skönsmässig bedömning. Enligt kommissionen fyller begreppet icke desto mindre en mycket precis funktion med hänsyn till den allmänna systematiken i förordning nr 3286/94, nämligen att det blir uteslutet att agera för principens skull eller i hypotetiska fall. Kommissionen anser med andra ord att en klagande inte kan åberopa förordning nr 3286/94 för att förmå gemenskapen att vidta en principiell åtgärd i gemenskapens allmänna intresse om inte den klagande själv har drabbats av negativa handelseffekter. Eftersom den klagande inte har drabbats av sådana effekter i förevarande mål utöver dem som bestraffningsåtgärderna (lagenligt) kunnat ge upphov till, var villkoret för en prövning av huruvida gemenskapen hade intresse av att vita en åtgärd inte uppfyllt. Slutsatserna i undersökningsrapporten visar vidare klart att sökandena inte skulle ha haft något som helst intresse av att de amerikanska åtgärderna tillämpades enhetligt gentemot alla medlemsstater i gemenskapen.

87 Kommissionen har även preciserat i sin duplik att den beaktat alla ifrågavarande intressen inklusive de intressen som kunnat tillskrivas företag som kommit att delta under undersökningsförfarandets gång, såsom framgår av undersökningsrapporten, vars slutsatser respekteras fullt ut i det omtvistade beslutet. I vart fall rör de amerikanska åtgärdernas selektiva karaktär främst beredd senap, eftersom det i det aktuella fallet endast var denna produkt som Förenade kungariket exporterade, således med uteslutande av roquefort, gåslever och schalottenlök.

88 Kommissionen anser slutligen att den gjorde en korrekt bedömning när den med beaktande av slutsatserna i undersökningsrapporten fann att det inte låg i gemenskapens intresse att fullfölja förfarandet.

Förstainstansrättens bedömning

— Inledande anmärkningar

89 Det bör uppmärksammas att det inte finns någon definition av "gemenskapens intresse" i förordning nr 3286/94. Det preciseras inte heller vilka regler som skall ligga till grund för undersökningen av om det föreligger ett sådant intresse. Det hänvisas emellertid till detta begrepp i flera bestämmelser i förordning nr 3286/94.

90 Enligt artikel 8.1 i förordning nr 3286/94 skall således kommissionen inleda ett undersökningsförfarande "[o]m det efter samråd står klart för ... [den] att tillräckliga bevis föreligger och om det är nödvändigt med hänsyn till gemenskapens intressen".

91 Det föreskrivs vidare i artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 att "[o]m det som en följd av undersökningsförfarandet visar sig att gemenskapens intressen inte kräver att åtgärder vidtas skall förfarandet avslutas i enlighet med artikel 14".

92 Dessutom uttalas det i artikel 12.1 i förordning nr 3286/94 att "[o]m det konstateras (till följd av undersökningsförfarandet, om inte den faktiska och rättsliga situationen är sådan att ett undersökningsförfarande inte behövs) att åtgärder är nödvändiga i gemenskapens intresse för att säkerställa utövandet av gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler i syfte att undanröja ... negativa handelseffekter till följd av handelshinder som införs eller vidmakthålls av tredje land, skall lämpliga åtgärder beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 13".

93 Dessa bestämmelser bör läsas mot bakgrund av femtonde skälet i förordning nr 3286/94, enligt vilket "kommissionen ... har skyldighet att agera i fråga om handelshinder som införs eller vidmakthålls av tredje land inom ramen för gemenskapens internationella rättigheter och skyldigheter endast om gemenskapens intressen kräver ett ingripande, och vid bedömningen av dessa intressen bör kommissionen ... överväga samtliga intresserade parters synpunkter".

94 Frågan om huruvida gemenskapens intressen kräver ett ingripande förutsätter en bedömning av komplicerade ekonomiska situationer, och domstolsprövningen av en sådan bedömning måste begränsas till en kontroll av att handläggningsregler iakttagits, att faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av de faktiska omständigheterna inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-179/87, Sharp Corporation mot rådet, REG 1992, s. I-1635, punkt 58, och förstainstansrättens dom av den 15 oktober 1998 i mål T-2/95, Industrie des poudres sphériques mot rådet, REG 1998, s. II-3939, punkt 292). När en talan om ogiltigförklaring väcks vid en gemenskapsdomstol mot ett beslut som kommissionen fattat om avslutande av ett undersökningsförfarande beträffande handelshinder, enligt förordning nr 3286/94, av skäl som är att hänföra till gemenskapens intresse, omfattar domstolsprövningen även en kontroll av att det inte har skett någon felaktig rättstillämpning (se, analogt, förstainstansrättens dom av den 8 juli 2003 i mål T-132/01, Euroalliages m.fl. mot kommissionen, REG 2003, s. II-2359, punkt 49). En sådan begränsning av domstolsprövningen som kan ske inom ramen för en prövning av antidumpningsåtgärder är i än högre grad tillämplig på ett förfarande med en mycket mer allmän räckvidd som vid behov kan leda till att det inges ett internationellt klagomål.

95 Det är mot bakgrund av ovanstående som förstainstansrätten skall granska huruvida gemenskapens intresse av att ingripa mot det i klagomålet påtalade handelshindret, i likhet med vad sökandena har hävdat, redan undersöktes slutgiltigt och slogs fast i samband med tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande. Det skall även undersökas om kommissionen reducerade gemenskapens intresse till den klagandes intresse eller sammanblandade dessa båda intressen utan att ta hänsyn till övriga berörda parters intressen.

— Bedömningen av gemenskapens intresse inom ramen för tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande

96 Kommissionen anger följande i punkt 6 i tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande:

"Det ligger i gemenskapens intresse att ta itu med Förenta staternas handelsbruk, som kan utgöra ett systematiskt hot mot gemenskapens roll i WTO och ha en negativ inverkan på sammanhållningen och solidariteten inom [gemenskapen], eftersom följden av att en medlemsstat inte omfattas av en avbruten tillämpning av handelsmedgivanden oundvikligen blir att bördan på de övriga medlemsstaterna blir större.

Det anses därför ligga i gemenskapens intresse att ett undersökningsförfarande inleds."

97 Förstainstansrätten anser rent allmänt att den bedömning av gemenskapens intresse som görs när undersökningsförfarandet inleds är förberedande till sin karaktär. Den kan således inte förväxlas med den bedömning som skall göras på ett senare stadium, det vill säga efter undersökningsförfarandet, vid tidpunkten för avgörandet av om en åtgärd är nödvändig i gemenskapens intresse.

98 En motsatt tolkning skulle få till följd att kommissionen, så snart den beslutar att inleda ett undersökningsförfarande, är automatiskt skyldig att, i samband med beslutet om en eventuell åtgärd från gemenskapens sida, betrakta denna åtgärd som nödvändig såvitt de övriga lagstadgade villkoren för tillämpning av förordning nr 3286/94 är uppfyllda, nämligen att det föreligger ett handelshinder och att det uppstått negativa handelseffekter som en följd därav. Kommissionen fråntas på detta sätt sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

99 Den allmänna formuleringen i punkt 6 i tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande kan i förevarande fall inte tolkas så att den betydde att

kommissionen hade avstått från all rätt att efter undersökningsförfarandet slå fast huruvida gemenskapens intresse krävde ett ingripande i ifrågavarande mål eller ej. Det är nämligen tillräckligt att slå fast att punkt 6 i tillkännagivandet har begränsats till slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att "ett undersökningsförfarande inleds".

100 Följaktligen kan sökandenas första argument inte godtas.

— Huruvida gemenskapens intresse reducerats till sökandens personliga intresse eller om dessa båda intressen sammanblandats samt det uteblivna beaktandet av övriga berörda parters intressen

101 Detta argument baseras i huvudsak på följande två anmärkningar, nämligen dels att andra berörda parters intressen än den klagandes intressen inte har beaktats, dels det faktum att kommissionen reducerat gemenskapens intresse till den klagandes eller sammanblandat dessa båda intressen.

102 Vad beträffar den första anmärkningen finner förstainstansrätten att det inte på något sätt hänvisas till nämnda parter i det omtvistade beslutet.

103 I förevarande fall kan emellertid denna omständighet inte utgöra ett åsidosättande av artikel 11.1 i förordning nr 3286/94.

104 Såsom framgår av en jämförelse mellan punkterna 91 och 93 ovan, säkerställs genom artikel 11.1 i förordning nr 3286/94, tolkad mot bakgrund av femtonde skälet i nämnda förordning, att alla åsikter som de berörda parterna gett uttryck för under

förfarandet beaktas vid värderingen av gemenskapens intresse inom ramen för undersökningsförfarandet. Härav följer att det behöver göras en avvägning mellan de olika berörda parternas intressen och det allmänna intresset, särskilt inom ramen för undersökningsförfarandet (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Euroalliages m.fl. mot kommissionen).

105 Det är utrett i förevarande mål att de berörda parterna, efter att tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande offentliggjordes, delgav kommissionen sitt intresse av att delta i det förfarande som den klagande inlett avseende det av den sistnämnda påtalade handelshindret mot deras respektive produkter. I likhet med den analys som gjordes avseende exporten av beredd senap till Förenta staterna gjordes en bedömning i undersökningsrapporten av huruvida det i klagomålet påtalade handelshindret har negativa handelseffekter för de berörda parternas produkter. Efter denna värdering angavs i undersökningsrapporten, liksom i de slutsatser som dras i rapporten angående den klagandes situation, att de selektiva amerikanska åtgärderna inte var orsaken till de handelseffekter som de berörda parterna drabbats av, vilka dessutom inte var utsatta för konkurrens på den amerikanska marknaden av export av produkter från Förenade kungariket. Inom ramen för analysen av gemenskapens intresse slutligen, angavs särskilt i punkt 4 i undersökningsrapporten att "såsom har framhållits tidigare kan inte de ekonomiska problem som den klagande konfronteras med lösas eller minskas genom att ett förfarande inleds vid WTO:s instanser". Även om alla parter felaktigt utpekats som klagande i detta avsnitt i punkt 4 i undersökningsrapporten anges det att de berörda parternas intresse i förfarandet beaktats vid bedömningen av gemenskapens intresse inom ramen för undersökningsrapporten.

106 Sökandena har vidare inte vid något tillfälle under det skriftliga förfarandet påstått att de berörda parterna hade intressen som avvek från den klagandes intressen vilka inte skulle ha beaktats av kommissionen inom ramen för undersökningsförfarandet.

107 Tillfrågade härom av förstainstansrätten uppgav sökandena vid förhandlingen att de berörda parterna inte hade något som helst intresse av att begära att de amerikanska bestraffningsåtgärderna även skulle omfatta Förenade kungariket, eftersom det var tydligt att roquefort, gåslever och schalottenlök inte producerades i Förenade kungariket. De hade i gengäld ett intresse av att kommissionen vid WTO:s instanser påtalade att de amerikanska åtgärderna tillämpades selektivt, vilket, i den situation där Förenta staterna dömdes, enligt sökandena skulle medföra att deras produkter drogs tillbaka från Organet för tvistlösnings godkända förteckning. Förstainstansrätten uppmärksammar dock att även om ett sådant intresse antas skilja sig från den klagandes intresse, beaktade kommissionen sådana argument inom ramen för sin undersökning genom att påpeka det hypotetiska i den möjlighet som sökandena tog upp, särskilt med anledning av de amerikanska myndigheternas exklusiva behörighet vad gäller fastställandet av förteckningen över de produkter som blev föremål för upphävandet av tullmedgivandena. Detta intresse har således i hög grad beaktats av kommissionen.

108 Den omständigheten att det i det omtvistade beslutet inte nämns några berörda parter, utöver den klagande, som är sökande i detta mål kan inte i sig tolkas som ett åsidosättande av artikel 11.1 i förordning nr 3286/94, jämförd med femtonde skälet i denna förordning.

109 Förstainstansrätten finner därför att den anmärkningen inte kan godtas att andra berörda parters intressen än den klagandes inte har beaktats.

110 Vad beträffar anmärkningen avseende den påstådda sammanblandningen av gemenskapens och den klagandes intressen är det lämpligt att först hänvisa till skälen 6 och 7 i det omtvistade beslutet.

111 Kommissionen angav följande i skäl 6 i det omtvistade beslutet: "Vid undersökningen framkom det nämligen inga bevis för att den avbrutna tillämpningen av [tull] medgivandena, även om denna även ... ha[de] omfattat Förenade kungariket, skulle

ha lett till bättre utsikter för den klagande att exportera beredd senap till den amerikanska marknaden." Därefter preciserades det att "[i]nga negativa handelseffekter i den mening som avses i förordningen kan därför tillskrivas det handelshinder som den klagande gjort gällande". Kommissionen avslutade med följande: "I enlighet med artikel 11 [i förordning nr 3286/94] har undersökningsförfarandet således visat att gemenskapens intressen inte kräver att särskilda åtgärder vidtas mot det påstådda handelshindret enligt förordningen."

112 I skäl 7 i det omtvistade beslutet drog kommissionen slutsatsen att det "i samband med undersökningsförfarandet inte framkommit tillräckliga bevis för att gemenskapens intressen kräver att särskilda åtgärder vidtas enligt förordningen" och att "undersökningsförfarandet ... därför [bör] avslutas".

113 Att den samordnande konjunktionen "således" används i den sista meningen i skäl 6 i det omtvistade beslutet tyder på att kommissionen anser att den omständigheten att det inte behövs någon specifik åtgärd i gemenskapens intresse, åtminstone indirekt, härrör från konstaterandet att den klagande inte hade något intresse av att upphävandet av tullmedgivandena även omfattade Förenade kungariket, eftersom den klagande inte var drabbad av negativa handelseffekter som hade sitt ursprung i att de amerikanska åtgärderna tillämpades selektivt.

114 Förstainstansrätten påpekar, vilket kommissionen för övrigt har anfört i sina skriftliga inlagor, att det är nödvändigt att det först visas att den klagande har ett intresse för att det skall kunna föreligga ett intresse för gemenskapen. Kommissionen har nämligen förespråkat uppfattningen att en klagande inte kan använda sig av förordning nr 3286/94 för att förmå kommissionen att vidta en principiell åtgärd till försvar för gemenskapens allmänna intresse utan att själv ha drabbats av negativa handelseffekter.

115 Följaktligen strider inte, till skillnad från vad sökandena har hävdat, de argument som kommissionen gett uttryck för under det skriftliga förfarandet vid förstainstansrätten mot motiveringen i det omtvistade beslutet.

116 Förstainstansrätten hänvisar därefter till relevanta avsnitt i undersökningsrapporten. Kommissionen angav följande i punkt 4 i undersökningsrapporten (med rubriken "Gemenskapens intresse"):

"Undersökningsrapporten visar att det inte föreligger några negativa handelseffekter för den klagande som orsakats av det i detta ärende påstådda handelshindret. Redan dessa resultat leder till att det brister i ett grundvillkor för ett fortsatt agerande enligt förordningen. Kommissionen har inte desto mindre undersökt om det finns andra sätt för gemenskapen att ingripa mot de potentiella överträdelser och verkningar på handeln som uppmärksammas i denna rapport."

117 Därefter erinrade kommissionen om följande:

"Att ett förfarande inleds vid WTO:s instanser kan inte undanröja eller minska de ekonomiska problem som de klagande konfronteras med. Däremot kan den rättsliga och politiska inverkan från de amerikanska åtgärderna svårligen underskattas. Förenta staterna förefaller i själva verket ha använt sin praxis med 'selektiva sanktioner' som ett 'handelsvapen' med syftet att försvaga sammanhållningen inom gemenskapen och följaktligen påverka relationerna med sin främsta ekonomiska samarbetspartner. Kommissionen är slutligen av den åsikten att gemenskapens viktigare och mer långsiktiga intressen kräver ett agerande vars syfte skulle vara att förhindra att den amerikanska praxis som består i att upphäva medgivanden i förhållande till vissa medlemsstater med uteslutande av andra (det vill säga 'selektiva sanktioner') förekommer i framtiden. Kommissionen kommer att fortsätta sina diskussioner med detta framtidsperspektiv för att komma fram till en lösning som är tillfredställande för båda parter vad gäller det så kallade hormonfallet och den kommer att föra en diskussion med de amerikanska myndigheterna om de problem av systemkaraktär som framkommit i denna rapport."

118 Kommissionen erinrade i punkt 6 i undersökningsrapporten med rubriken "Planerad åtgärd" om de tre villkor som skall vara uppfyllda för att gemenskapen skall ingripa, nämligen a) att det finns en rätt för gemenskapen att ingripa enligt internationella handelsregler, b) att det föreligger negativa handelseffekter som orsakats av det påstådda handelshindret och c) att åtgärden är nödvändig i gemenskapens intresse. Därefter betonade kommissionen i samma punkt att "[p]å grundval av analysen och slutsatserna ovan, särskilt vad gäller avsaknaden av negativa handelseffekter, föreslås att undersökningsförfarandet avslutas i detta ärende" och att "det lämpligaste sättet att ta itu med de bekymmer som den klagande konfronteras med är att fortsätta diskussionen med de amerikanska myndigheterna med målet att finna en lösning som är tillfredsställande för båda parter i det så kallade hormonfallet".

119 Förstainstansrätten finner att det i undersökningsförfarandet varken uteslöts ett allmänt intresse eller uteslöts ett långsiktigt intresse för gemenskapen att ingripa i framtiden mot potentiella överträdelser av det slag som analyseras i undersökningsrapporten. Eftersom de ekonomiska problem som de klagande brottades med däremot inte kunde undanröjas eller minskas genom att ett förfarande inleddes vid WTO, föreslogs det att undersökningsförfarandet skulle avslutas särskilt på grund av att det saknades negativa handelseffekter i den mening som avses i förordning nr 3286/94.

120 Kommissionen har inte åsidosatt artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 när den krävde att en eventuell åtgärd från gemenskapens sida skall vara förbunden med de faktiska omständigheter och rättsliga skäl som ligger till grund för undersökningsförfarandet och trots att det finns ett långsiktigt allmänt intresse av att i framtiden ingripa mot de potentiella överträdelser som kan härröra från Förenta staternas praxis med "selektiva sanktioner", såsom dessa identifierats i undersökningsrapporten, då den beslöt att avsluta undersökningsförfarandet.

121 Artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 måste nämligen läsas mot bakgrund av sjätte skälet i förordningen enligt vilket den rättsliga mekanism som införs genom förordning nr 3286/94 "säkerställer att beslut om att åberopa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler fattas på grundval av faktiska

uppgifter och en rättslig analys". Om den faktiska och rättsliga ram som ligger till grund för undersökningsförfarandet inte kan utgöra grund för ett eventuellt beslut om att åberopa gemenskapens rättigheter, särskilt med anledning av att det brister i ett av de lagstadgade villkor som krävs för att tillämpa förordning nr 3286/94, i detta fall villkoret om negativa handelseffekter till följd av det påstådda handelshindret, är kommissionen berättigad att slå fast att inte alla de villkor som krävs enligt förordning nr 3286/94 är uppfyllda.

122 Denna tolkning bekräftas likaledes av artikel 12.1 i förordning nr 3286/94. Förstainstansrätten erinrar om att artikel 12 har följande lydelse: "Om det konstateras (till följd av undersökningsförfarandet, om inte den faktiska och rättsliga situationen är sådan att ett undersökningsförfarande inte behövs) att åtgärder är nödvändiga i gemenskapens intresse för att säkerställa utövandet av gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler i syfte att undanröja ... negativa handelseffekter till följd av handelshinder som införs eller vidmakthålls av tredje land, skall lämpliga åtgärder beslutas ... ." Det framgår dock klart av ordalydelsen i artikel 12.1 i förordning nr 3286/94 att kommissionens åtgärder måste syfta till att få negativa handelseffekter som orsakas av handelshinder att upphöra och att dessa åtgärder därför inte kan initieras om de inte sker i detta syfte. Med andra ord kan en klagande inte åberopa artikel 12.1 i förordning nr 3286/94 för att förmå gemenskapen att vidta en åtgärd till försvar för gemenskapens allmänna intresse om inte den klagande själv drabbats av negativa handelseffekter. Det är i vart fall även i denna situation otillräckligt att konstatera att det föreligger en sådan negativ handelseffekt för att en åtgärd i den mening som avses i förordning nr 3286/94 skall inledas av gemenskapen, eftersom kommissionen förfogar över ett omfattande skön vid bedömningen av gemenskapens handelsintressen i deras helhet.

123 Den omständigheten att kommissionen ansett det vara lämpligt att därutöver inom ramen för undersökningsförfarandet bedöma om ett mer allmänt och långsiktigt intresse för gemenskapen eventuellt kunde föreligga innebär inte att kommissionen är skyldig att dra slutsatsen att ett ingripande i gemenskapens intresse följer av undersökningsförfarandet. En sådan hållning följer nämligen bland annat av kravet

på att besvara alla argument som den klagande och/eller de berörda parterna tagit upp och ingår i iakttagandet av principen om god förvaltningssed. Den kan emellertid inte åberopas mot kommissionen för att få fastslaget att den åsidosatt artikel 11.1 i förordning nr 3286/94.

124 Kommissionen har följaktligen, i motsats till vad sökandena har hävdat, varken begränsat gemenskapens intresse till den klagandes intresse eller åsidosatt artikel 11.1 i förordning nr 3286/94.

125 Av alla dessa skäl finner förstainstansrätten att talan inte kan bifallas på den fjärde grunden.

Den femte grunden: Det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat

126 Denna grund kan uppdelas i två delar, dels bristfällig motivering vad gäller analysen av handelshindret, dels bristfällig motivering vad gäller gemenskapens intresse av att ingripa.

Den femte grundens första del avseende bristfällig motivering i analysen av handelshindret

— Parternas argument

127 Sökandena anser att kommissionen har åsidosatt den motiveringsskyldighet som följer av artikel 253 EG, såtillvida att den inte företagit någon analys av det i klagomålet påstådda handelshindret.

128 Kommissionen har erinrat om de principer som fastställts i rättspraxis i fråga om motivering av gemenskapsinstitutionernas rättsakter. Enligt kommissionen uppfyller motiveringen i förevarande mål alla de i rättspraxis uppställda kraven. Genom att beslutet återger det väsentliga i slutsatserna i undersökningsrapporten, vilket uttryckligen anges i skäl 6 i det omtvistade beslutet, fullgörs i detta fullt ut den motiveringsskyldighet som åligger kommissionen, i desto högre grad som undersökningsrapporten utarbetats enligt ett kontradiktoriskt förfarande, under vilket sökandena kunnat framföra sina synpunkter. Sökandena har således haft möjlighet att få kännedom om skälen till den vidtagna åtgärden, och gemenskapsdomstolen kan utöva sin prövningsrätt.

— Förstainstansrättens bedömning

129 Enligt fast rättspraxis skall av den motivering som krävs i artikel 253 EG klart och tydligt framgå hur den gemenskapsinstitution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen till den vidtagna åtgärden och så att gemenskapsdomaren ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (domstolens dom av den 26 juni 1986 i mål 203/85, Nicolet Instrument, REG 1986, s. 2049, punkt 10, av den 7 maj 1987 i mål 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, REG 1987, s. 1809, punkt 31, svensk specialutgåva, volym 9, s. 75, och i mål 255/84, Nachi Fujikoshi mot rådet, REG 1987, s 1861, punkt 39, och av den 9 januari 2003 i mål C-76/00 P, Petrotub och Republica mot rådet, REG 2000, s. I-79, punkt 81). Vidare skall kravet på motivering bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till eller andra personer som är direkt och personligen berörda av den kan ha av att få förklaringar. Det fordras inte att motiveringen av en rättsakt anger samtliga relevanta sakförhållanden och rättsliga överväganden eftersom frågan huruvida motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 253 EG inte enbart skall bedömas mot bakgrund av motiveringens lydelse utan även mot bakgrund av det sammanhang i vilket motiveringen ingår samt alla rättsregler som reglerar den berörda frågan (se bland annat domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63, och den ovannämnda domen i målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 81). Om följaktligen det väsentliga i det syfte institutionen eftersträvar framgår av den omtvistade rättsakten är det onödigt att fordra en särskild >motivering för vart och ett av de val av teknisk art som den innefattar (domstolens dom av den 29 februari 1996 i mål C-122/94, kommissionen mot rådet, REG 1996, s. I-881, punkt 29).

130 Förstainstansrätten noterar i förevarande mål att kommissionen i det omtvistade beslutet dels identifierat det i klagomålet påtalade handelshindret vilket "utgjordes av Förenta staternas beslut att till följd av 'hormonfallet' avbryta tillämpningen av handelsmedgivandena för beredd senap enbart beträffande export med ursprung i vissa av gemenskapens medlemsstater (Förenade kungariket är undantaget)" (skäl 3 i det omtvistade beslutet). Dels noterade kommissionen i skäl 6 i det omtvistade beslutet att "[u]ndersökningsförfarandet ledde till slutsatsen att de påstådda negativa handelseffekterna inte förefaller bero på det i klagomålet anförda handelshindret, dvs. Förenta staternas bruk att selektivt avbryta tillämpningen av medgivanden för vissa, men inte alla, medlemsstater (selektiva sanktioner)".

131 Med beaktande av det sammanhang i vilket detta fall ingår innebär dessa uppgifter att kraven i artikel 253 är uppfyllda.

132 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att det, i artikel 11.1 i förordning nr 3286/94, föreskrivs att "[o]m det som en följd av undersökningsförfarandet visar sig att ... [det inte krävs] att [några] åtgärder vidtas skall förfarandet avslutas ...". Det framgår av denna bestämmelse att motiveringen i ett beslut om att ett undersökningsförfarande skall avslutas kan begränsas till att det erinras om de viktigaste slutsatserna i undersökningsrapporten genom en hänvisning till densamma. Det är inte nödvändigt att, med hänsyn till det sammanhang i vilket beslutet ingår, alla de sakförhållanden och rättsliga omständigheter som det redogörs för i rapporten återges i motiveringen.

133 Förstainstansrätten erinrar därefter om att undersökningsrapporten i sin icke konfidentiella version utgör en offentlig handling och att den i förevarande fall överlämnades till sökandena innan det omtvistade beslutet antogs. Sökandena kunde således få tillräcklig kännedom om motiveringarna till det omtvistade beslutet och särskilt skälen till att, även om vissa indicier uppmärksammas i undersökningsrapporten på att det av den klagande påtalade handelshindret var oförenligt med reglerna i de avtal som ingåtts inom ramen för WTO, den rättsliga analysen av

handelshindret i det omtvistade beslutet inte var nödvändig därför att det inte fanns något orsakssamband mellan detta hinder och de negativa handelseffekterna i den mening som avses i förordning nr 3286/94.

134 Den undersökning slutligen, som förstainstansrätten gjort av den första och den andra grunden ovan i punkterna 48–58 och 64–74 har visat att det inte funnits några hinder för domstolarnas utövande av sin prövningsrätt.

135 Talan kan därför inte vinna bifall på den femte grundens första del.

Den femte grundens andra del: Bristfällig motivering vad gäller gemenskapens intresse av att ingripa

— Parternas argument

136 Eftersom kommissionen, enligt vad sökandena anfört, endast intagit sin ståndpunkt, vad gemenskapens intresse beträffar, med hänvisning till den klagandes intresse är det vare sig möjligt för berörda parter som inträtt i undersökningsförfarandet under dess gång, vilka själva är sökande i detta mål, att få kännedom om orsakerna till att det omtvistade beslutet antogs eller för en domstol att utöva sin prövningsrätt.

137 Sökandena anser vidare att kommissionen inte har bemött alla argument som framförts i klagomålet angående gemenskapens intresse av att ingripa. Sökandena har för det första anmärkt att det i det omtvistade beslutet inte anges någonting om

gemenskapens intresse, som anges i undersökningsrapporten, vad gäller att undvika att Förenta staterna skadar den gemensamma handelspolitikens enhet genom att bruka "selektiva" sanktioner som är tillämpliga endast på ett visst antal medlemsstater. För det andra har sökandena understrukit att det i klagomålet anges att det inte är uteslutet att Förenta staterna till följd av en åtgärd från gemenskapens sida, genom att utsträcka sina bestraffningsåtgärder till att omfatta gemenskapens alla medlemsstater drar tillbaka beredd senap från förteckningen över produkter som är föremål för nämnda åtgärder. Enligt sökandena skulle Förenta staterna, eftersom upphävandet av tullmedgivanden inte kunde överstiga ett belopp på 116,8 miljoner USD per år, tvingas avlägsna vissa produkter från förteckningen däribland, vid behov, beredd senap. Även om sökandena vitsordat att denna fråga tas upp i undersökningsrapporten, har de emellertid noterat att den ignoreras i det omtvistade beslutet, vilket enligt dem utgör en brist i motiveringen. För det tredje har sökandena klandrat kommissionen för att den i det omtvistade beslutet inte bemött det argument som framförs i klagomålet, enligt vilket gemenskapen hade lika stort intresse av att inleda ett förfarande i detta mål som den hade av att inleda ett samråd med Förenta staterna inom ramen för tillämpningen av artikel 306 i den amerikanska lagen av 1974 om yttre handel. För det fjärde slutligen, har sökandena förebråtт kommissionen att den i det omtvistade beslutet inte bemött det argument som framförts i undersökningsrapporten om att ett fördömande av Förenta staterna i WTO skulle göra det möjligt för dem att begära ersättning för de tullavgifter som orättmätigt påförts dem.

138 Kommissionen har beträffande alla dessa anmärkningar hänvisat till de argument den anfört inom ramen för denna grunds första del.

— Förstainstansrättens bedömning

139 Såsom har erinrats om ovan i punkt 129, fordras det inte att det i motiveringen av beslut anges samtliga relevanta sakförhållanden och rättsliga omständigheter, under

förutsättning att de som berörs därav kan få kännedom om skälen till den vidtagna åtgärden och gemenskapsdomaren ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt, med hänsyn särskilt till det faktiska och rättsliga sammanhang som motiveringen ingår i.

140 Förstainstansrätten anser att sökandenas första argument, att det omtvistade beslutet inte gjort det möjligt för de berörda parter som kommit att delta under undersökningsförfarandets gång att få kännedom om orsakerna till att förfarandet avslutades, inte kan godtas.

141 Förvisso bör det noteras att kommissionen i realiteten fattat det omtvistade beslutet enbart med hänvisning till beredd senap.

142 I det sammanhang i vilket beslutet ingår förhindrade en sådan omständighet emellertid inte att alla sökandena kunde få kännedom om orsakerna till att kommissionen beslutade att avsluta det undersökningsförfarande som de berörda parterna anslutit sig till. Det framgår nämligen tydligt av undersökningsrapporten, vilken delgavs sökandena innan det omtvistade beslutet antogs, att rapportens slutsatser var tillämpliga i lika hög grad på deras produkter som på den klagandes. För övrigt förklaras det genom undersökningen att de berörda parternas produkter inte var utsatta för någon som helst konkurrens av identiska produkter från Förenade kungariket på den amerikanska marknaden, eftersom dessa produkter inte exporterades dit och att det påtalade handelshindret inte orsakade dem några som helst negativa handelseffekter i den mening som avses i förordning nr 3286/94.

143 Slutligen borde kommissionen på ett tydligare sätt, med iakttagande av principen om god förvaltningssed, ha preciserat den ställning som andra organisationer än den klagande hade vilka deltog i undersökningsförfarandet. Avsaknaden av en hänvisning till dessa organisationers produkter i skälen till det omtvistade beslutet hindrar emellertid inte förstainstansrättens utövande av dess prövningsrätt med hänsyn till det sammanhang i vilket beslutet ingår.

144 Vad beträffar det andra argumentet och de tre sista anmärkningar som redogjorts för ovan i punkt 137, preciserar förstainstansrätten att sökandena har vitsordat att alla anmärkningar som de framfört har analyserats och förkastats i undersökningsrapporten. Ur motiveringssynpunkt anser dock förstainstansrätten att kommissionen inte var skyldig att uttala sig i skälen till det omtvistade beslutet om alla sakförhållanden och rättsliga överväganden som sökandena åberopat, lika litet som i fråga om alla de val av teknisk art som kommissionen gjort, såvitt det väsentliga i det syfte institutionen eftersträvar klart framgår av det omtvistade beslutet. Den omständigheten att de tre sista av sökandena framförda anmärkningarna inte nämns i det omtvistade beslutet skulle således i detta sammanhang kunna förstås som en bekräftelse på den i undersökningsrapporten uttryckta ståndpunkt som delgavs sökandena innan det omtvistade beslutet antogs och som det uttryckligen hänvisas till i beslutet. Att det i det omtvistade beslutets skäl inte hänvisas till de hypotetiska överväganden som ligger till grund för de tre sista av sökandena framförda anmärkningarna utgör inte något hinder för kontrollen av beslutets rättsenlighet. Förstainstansrätten anser således att inte någon av dessa tre anmärkningar kan godtas.

145 Anmärkningen avseende bristande motivering i det omtvistade beslutet av det principiella intresse som gemenskapen har av att försvara den gemensamma handelspolitikens enhet skall likaledes tillbakavisas. Det framgår nämligen av undersökningsrapporten, såsom har understrukits inom ramen för den ovan utförda prövningen av den fjärde grunden, att även om den gemensamma handelspolitikens enhet betraktades som ett allmänt och långsiktigt intresse för gemenskapen, har inte ett ingripande från gemenskapens sida i förevarande mål betraktats som nödvändigt av detta skäl, bland annat på grund av att ett av de lagstadgade villkoren för tillämpning av förordning nr 3286/94 inte är uppfyllt. Sökandena i detta mål har följaktligen kunnat få kännedom om orsakerna till att ett agerande från gemenskapens sida inte var tänkbart i förevarande mål och det omtvistade beslutets motivering, även om den är kortfattad, motsvarar även kravet på möjlighet till domstolsprövning.

146 Under dessa förhållanden finner förstainstansrätten att talan inte kan bifallas på denna grunds andra del och att inte någon del av den femte grunden kan leda till att talan bifalls.

Den sjätte grunden: Uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna samt åsidosättande av artikel 2.4 och artikel 11.1 i förordning nr 3286/94

147 Denna grund består av två delar. Den första delgrunden baseras på att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning i fråga om ett eventuellt avlägsnande av sökandenas produkter från förteckningen över varor som var föremål för den amerikanska tilläggstullen. Den andra grunden avser uppenbart felaktig bedömning i fråga om återbetalning av den erlagda tilläggstull som de orättmätigt påförts.

Den sjätte grundens första del: Kommissionens uppenbart felaktiga bedömning i fråga om ett eventuellt avlägsnande av sökandenas produkter från förteckningen över varor som var föremål för den amerikanska tilläggstullen

— Parternas argument

148 Sökandena har anfört att för det fall förstainstansrätten inte skulle godta deras andra anmärkning som framförts inom ramen för den femte grundens andra del, avseende bristfällig motivering, bör den i vart fall finna att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna samt åsidosatt artikel 2.4 och artikel 11.1 i förordning nr 3286/94.

149 Det är enligt sökandena uppenbart att om Förenade kungariket hade funnits med på förteckningen över stater som var föremål för upphävandet av de amerikanska tullmedgivandena skulle "små" produkter från andra medlemsstater, såsom sökandenas stater, ha kunnat bli uteslutna från tillämpningsområdet för de amerikanska åtgärderna med anledning av den maximigräns för beloppet på upphävandet av tullmedgivanden som WTO:s instanser fastställt. Det relevanta i en

sådan inställning har för övrigt erkänts av kommissionen själv i dess tillkännagivande om inledande av ett undersökningsförfarande. Kommissionen borde således närmare ha analyserat möjligheten att sökandenas produkter uteslöts från den förteckning som upprättats av de amerikanska myndigheterna. Sökandena anser att osäkerheten om huruvida en tvistlösning skulle lyckas inte får hindra att gemenskapen agerar så snart den har möjlighet därtill. Så är dock fallet i förevarande fall.

150 Kommissionen har emellertid, samtidigt som den anser sig ha bemött denna grund i sina synpunkter på de föregående grunderna, betonat att den i det omtvistade beslutet inte vid något tillfälle har överträtt gränserna för utövandet av dess befogenhet att göra en skönsmässig bedömning såsom den erkänns i rättspraxis, i fråga om valet av nödvändiga medel för att förverkliga den gemensamma handelspolitiken och undersökningen av komplicerade ekonomiska situationer.

151 Kommissionen anser att den inte gjort sig skyldig till någon uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, såsom de beskrivits i undersökningsrapporten, vare sig det handlar om att det saknas negativa handelseffekter eller att det saknas intresse för gemenskapen av att fullfölja förfarandet. Detta gäller särskilt sökandenas spekulationer om att beredd senap skulle avlägsnas från förteckningen över de amerikanska åtgärderna.

— Förstainstansrättens bedömning

152 Det bör inledningsvis erinras om att efter att ha dragit slutsatsen att det inte fanns något orsakssamband mellan det i FICF:s klagomål påtalade handelshindret och de negativa handelseffekterna undersökte kommissionen i undersökningsrapporten det i klagomålet framförda argumentet att Förenta staternas upphävanden av tullmedgivanden, för det fall att gemenskapen skulle vinna framgång inför WTO:s

instanser, även skulle omfatta Förenade kungariket. Detta skulle oundvikligen föranleda Förenta staterna att ändra förteckningen över de angivna produkterna eftersom det sammanlagda beloppet för upphävandet annars skulle överstiga det av Organet för tvistlösning tillåtna beloppet (116,8 miljoner USD). Beredd senap i likhet med andra produkter som är föremål för undersökningsförfarandet skulle således enligt sökandena kunna uteslutas från den produktförteckning som de amerikanska myndigheterna förelade Organet för tvistlösning.

153 Förstainstansrätten noterar att kommissionen har besvarat detta argument på följande sätt i undersökningsrapporten (punkt 2.5, s. 32):

"Först och främst är emellertid utgången av ett ärende som dras inför WTO:s instanser långt ifrån säker på grund av att det saknas prejudikat på ifrågavarande område. Vidare utgör sammanställningen av förteckningen över produkter på vilka en tilläggstull på 100 procent tillämpas de amerikanska myndigheternas ansvar. Det finns inte någon som helst garanti (det skulle till och med kunna betraktas som högst osannolikt) för att de amerikanska myndigheterna skulle avlägsna den klagandes produkter från förteckningen. Dessutom skulle det inte ha någon som helst effekt på detta status quo om åtgärden skulle utvidgas till att omfatta roquefort, gåslever och schalottenlök från Förenade kungariket eftersom det inte förekommer någon export av dessa produkter från Förenade kungariket."

154 Förstainstansrätten anser att den analys som görs i undersökningsrapporten i syfte att bemöta sökandenas och de berörda parternas argument inte utgör en uppenbart felaktig bedömning.

155 Om det inledningsvis antogs, såsom det förklaras i undersökningsrapporten och såsom kommissionen har erinrat om vid förhandlingen, att gemenskapen väckt talan inför WTO:s instanser och vunnit framgång, skulle den eventuella ändringen i förteckningen över produkter som är föremål för upphävandet av tullmedgivandena omfattas av de amerikanska myndigheternas behörighet. Förstainstansrätten noterar härvidlag att i skiljedomen av den 12 juli 1999 (WT/DS26/ARB), som tas upp i

punkt 17 ovan och som har bekräftats av Organet för tvistlösning, angav skiljedomarna tydligt att de på grundval av bestämmelserna i artikel 22 i överenskommelsen inte var behöriga att fastställa den slutgiltiga förteckningen över produkter som kan bli föremål för upphävande av tullmedgivanden. Sökandena har dock inte åberopat och än mindre visat att gemenskapen kunde äga en sådan behörighet.

156 Förstainstansrätten finner vidare att den omständigheten att produkter med ursprung i Förenade kungariket förs upp på den amerikanska förteckningen inte på något vis betyder att sökandenas produkter skulle dras tillbaka från samma förteckning. Det är nämligen minst lika troligt och förnuftigt att föreställa sig att andra produkter och deras undergrupper i tulltaxan kan avlägsnas från förteckningen, samtidigt som det av Organet för tvistlösning högsta tillåtna beloppet på 116,8 miljoner USD inte överskrids.

157 Förstainstansrätten konstaterar slutligen att sökandena inte har lagt fram något bevis som kan styrka att det gjorts en uppenbart felaktig bedömning, utan att de endast kritiserat kommissionen för att den inte insåg att det var möjligt att deras produkter skulle kunna dras tillbaka från förteckningen. Detta påstående är oriktigt eftersom den i FICF:s klagomål framförda anmärkningen bemötts i undersökningsrapporten och tillbakavisats. Dessutom kan analysen i undersökningsrapporten i vart fall inte utgöra en uppenbart felaktig bedömning från kommissionens sida, med hänsyn till det hypotetiska i den av sökandena utmålade situationen.

158 Följaktligen kan talan inte bifallas på denna grunds första del.

Den sjätte grundens andra del: Uppenbart felaktig bedömning i fråga om återbetalning av den erlagda tilläggstull som orättmätigt påförts sökandena

— Parternas argument

159 Vad beträffar möjligheten att begära återbetalning av de tullavgifter som de amerikanska myndigheterna uppburit fram till den tidpunkt då Förenta staterna

eventuellt dömdes i WTO, är sökandena först och främst förvånade över att kommissionen, genom att underkänna detta argument som åberopas i klagomålet med motiveringen att WTO:s avtal inte har någon direkt effekt enligt amerikansk rätt och att enskilda inte kan väcka talan med stöd av dessa avtal, tagit ställning när det gäller tolkning av utländsk rätt, vilket överskrider dess befogenhet. Sökandena anser vidare att amerikansk rätt inte lägger hinder i vägen för att enskilda inkommer med en ansökan av administrativ natur om att få ersättning för orättmätigt påförda tullavgifter. Sökandena har härvidlag åberopat panelens rapport av den 15 juli 2002 angående artikel 129 C 1 i den amerikanska lagen om överenskommelser vid Uruguayrundan (Uruguay Round Agreement Act). I denna rapport bekräftas att de amerikanska myndigheterna kan beakta rekommendationer som ges av WTO:s instanser. Sökandena anser följaktligen, i motsats till vad kommissionen fann i sin undersökningsrapport, att en återbetalning av de av de amerikanska myndigheterna påförda tullavgifterna skulle vara möjlig.

160 Kommissionen har i huvudsak hänvisat till den ståndpunkt som den redogjort för i denna grunds första del.

— Förstainstansrättens bedömning

161 Förstainstansrätten noterar att den förutsättning som denna delgrund baseras på, i sin tur bygger på hypotesen att WTO:s instanser fattar ett eventuellt beslut till gemenskapens fördel. Förenta staterna skulle i så fall enligt sökandena låta upphävandet av tullmedgivandena omfatta alla medlemsstater, vilket skulle medföra att sökandenas produkter skulle dras tillbaka från den amerikanska förteckningen, vilket tillbakadragande i sig skulle få till konsekvens att sökandena skulle kunna begära återbetalning av den tilläggstull som hittills erlagts till de amerikanska myndigheterna.

162 Det saknas fog för denna hypotes, eftersom den villkoras av den hypotes som förstainstansrätten tillbakavisade i samband med denna grunds första del.

163 Förstainstansrätten noterar härutöver, utan att det är nödvändigt att ta ställning till frågan om kommissionens tolkning av amerikansk rätt och praxis, att sökandenas och den klagandes åsikt tillbakavisats även i undersökningsrapporten. Motiveringen därtill var att WTO:s lösning av tvister grundas på principen om omedelbar anpassning (*ex nunc*) till reglerna i GATT-avtalet av 1994, vilken följer av artikel 19.1 i överenskommelsen. Sökandena har inte bestritt denna bedömning och det finns således anledning att dra slutsatsen att, även om det antas att det måste slås fast att det gjorts en felaktig bedömning för att det skall finnas möjlighet att begära återbetalning av orättmätigt påförda tullavgifter, detta fel i vart fall inte har lett till att det omtvistade beslutet blivit rättsstridigt. Felet påverkar nämligen inte avsaknaden av orsakssamband mellan det påtalade handelshindret och de negativa handelseffekter som konstateras i det omtvistade beslutet. Felet inverkar inte heller menligt på bedömningen av gemenskapens intresse av att väcka talan inom ramen för WTO, eftersom en sådan talan inte syftar till och inte kan ha den verkan att sådana tullavgifter återbetalas retroaktivt som erlagts till myndigheter i en tredje stat av gemenskapsföretag vars produkter är föremål för en åtgärd från denna stats sida vilken innebär att tullmedgivanden upphävs.

164 Följaktligen finner förstainstansrätten att talan inte kan bifallas på den sjätte grundens andra del och att inte någon del av den sjätte grunden kan leda till att talan bifalls.

Den sjunde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

Parternas argument

165 Sökandena har inom ramen för denna grund klandrat kommissionen för att den inte tillät dem att innan det omtvistade beslutet antogs göra gällande sina synpunkter på de faktiska sakförhållanden och rättsliga överväganden som ingår i undersökningsrapporten.

166 Sökandena har i förevarande mål erinrat om att kommissionen överlämnade undersökningsrapporten till dem och samtidigt meddelade att det omtvistade beslutet inom kort skulle antas. Enligt sökandena lät kommissionen härigenom förstå att det omtvistade beslutet var fattat redan när undersökningsrapporten överlämnades och att kommissionen följaktligen inte skulle låta dem få någon som helst möjlighet att göra gällande sina synpunkter på innehållet i nämnda rapport. Denna attityd har kommissionen bekräftat i sin skrivelse av den 4 juni 2002 som ställdes till sökandenas ombud. Sökandena har vitsordat dels att den klagande informerats om resultatet av undersökningsförfarandet, dels att det inte föreskrivs i någon bestämmelse i förordning nr 3286/94 att information skall ges till andra berörda parter efter det att undersökningsförfarandet avslutats. Sökandena anser emellertid att kommissionen i enlighet med den grundläggande principen om rätt till försvar, såsom den har erkänts bland annat i samband med antidumpningstvister, borde ha tillåtit dem att bemöta argument som framförts i undersökningsrapporten. Den omständigheten att sökandena haft "kontakter" med kommissionens tjänstemän kan inte leda till att denna slutsats ifrågasätts, eftersom sökandena har hävdat att de inte vid något tillfälle före antagandet av undersökningsrapporten kunnat få precis vetskap om den faktiska och rättsliga grunden till kommissionens ståndpunkt.

167 Kommissionen har genmält att alla dessa argument är irrelevanta. Enligt kommissionen har nämligen de förpliktelser som följer av artikel 8 i förordning nr 3286/94 fullständigt uppfyllts i förevarande fall. Även om sökandena har haft möjlighet att lägga fram sina synpunkter under undersökningsförfarandet, är den omständighet som sökandena anfört, att de inte kunnat använda sig av "rätten till genmäle" innan det omtvistade beslutet antogs, en följd av tillämpningen av artikel 8 i förordning nr 3286/94.

168 Med hänvisning till den rättspraxis som utvecklats på området för antidumpning har kommissionen vidare preciserat att det är viktigt att de berörda företagen kan ge till känna sina åsikter om sanningshalten och relevansen hos påstådda fakta och omständigheter samt hos de bevis som beaktats. Kommissionen anser emellertid att den iakttagit sökandenas rätt till försvar när den överfört denna rättspraxis på förevarande fall. Den klagande hade för övrigt, tvärtemot vad sökandena påstått, gott

om tid att delge sina synpunkter från den dag då undersökningsrapporten överlämnades till den klagande den 23 april 2002, till den dag då det omtvistade beslutet antogs den 9 juli 2002.

169 Kommissionen har vidare noterat att sökandena inte har åberopat att artikel 8 i förordning nr 3286/94 skulle vara rättsstridig på grund av att den grundläggande principen om rätten till försvar åsidosätts i denna artikel.

Förstainstansrättens bedömning

170 Det bör inledningsvis erinras om att principen om rätten till försvar är en grundläggande gemenskapsrättslig princip (se bland annat domstolens dom av den 17 oktober 1989 i mål 85/87, Dow Benelux mot kommissionen, REG 1989, s. 3137, punkt 25, av den 27 juni 1991 i mål C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mot rådet, REG 1991, s. I-3187, punkt 15, och förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94 och T-160/94, Ajinomoto och NutraSweet mot rådet, REG 1997, s. II-2461, punkt 81).

171 Enligt den allmänna systematiken i förordning nr 3286/94 riktar sig dessutom ett undersökningsförfarande och en eventuell åtgärd efter förfarandet som vidtas i gemenskapens intresse endast mot ett tredje land som infört eller vidmakthållit ett handelshinder. Ett företag som är klagande enligt förordning nr 3286/94 kan således endast göra gällande sin rätt till försvar på de villkor som specificeras i denna förordning, såvida inte nämnda villkor i sig anses innebära att den allmänna princip åsidosätts som de är avsedda att precisera.

172 Det måste härvidlag observeras att det föreskrivs i artikel 8.4 a i förordning nr 3286/94 att "[d]en klagande och de berörda exportörerna och importörerna liksom företrädare för det berörda landet eller de berörda länderna får granska alla uppgifter som överlämnats till kommissionen, med undantag för interna handlingar avsedda för kommissionen och myndigheterna, förutsatt att dessa är relevanta för att skydda deras intressen och inte konfidentiella enligt artikel 9 och att de används av kommissionen i undersökningsförfarandet" samt att "[d]e berörda personerna skall lämna en motiverad skriftlig begäran till kommissionen och ange vilka uppgifter de behöver". Vidare anges det i artikel 8.4 b att "[d]en klagande och de berörda exportörerna och importörerna och företrädare för det berörda landet eller de berörda länderna får begära att bli informerade om de väsentliga omständigheter och överväganden som framkommit vid undersökningen". Kommissionen åläggs genom artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 att när den avslutat sin undersökning rapportera till den i artikel 7 i förordningen nämnda kommittén.

173 Det framgår av dessa bestämmelser att den klagande och de berörda exportörerna och importörerna samt företrädare för det berörda landet eller de berörda länderna genom förordning nr 3286/94 får rätt att erhålla information på de villkor som preciseras i artikel 8.4 a och 8.4 b. Denna rättighet måste bland annat vara förenlig med gemenskapsinstitutionernas skyldighet att iaktta tystnadsplikt i fråga om affärshemligheter. Samma personer får begära att bli informerade om väsentliga omständigheter och överväganden som framkommit vid undersökningen.

174 Det är utrett i förevarande mål att den icke konfidentiella versionen av undersökningsrapporten överlämnades till sökandena efter den rådgivande kommitténs yttrande och innan det omtvistade beslutet antogs. Sökandena hade vid detta tillfälle kunnat göra sina synpunkter gällande. Sökandena ansåg emellertid, eftersom kommissionen samtidigt hade meddelat dem att det omtvistade beslutet inom kort skulle antas, att kommissionens ståndpunkt redan var "fastlåst" vid den tidpunkt då

nämnda rapport överlämnades. Härav drog de slutsatsen att deras eventuella synpunkter inte skulle ha något inflytande över institutionens ståndpunkt. Härav följer i huvudsak att sökandena har hävdat att kommissionen borde ha överlämnat förslaget till undersökningsrapport till dem för att de på ett användbart sätt skulle kunna formulera synpunkter före överlämnandet av rapporten till den rådgivande kommittén eller åtminstone ha informerat sökandena på eget initiativ om väsentliga omständigheter och överväganden som framkommit vid undersökningen.

175 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att det inte finns någon bestämmelse i förordning nr 3286/94, enligt vilken kommissionen är skyldig att överlämna förslaget till undersökningsrapport till de personer som avses i artikel 8.4 i denna förordning innan det föreläggs den rådgivande kommittén, för att nämnda personer skall kunna delge institutionen sina eventuella synpunkter. Kommissionen behöver inte heller informera dessa personer på eget initiativ om väsentliga omständigheter och överväganden som framkommit vid undersökningen.

176 Det bör tvärtom erinras om att de personer som nämns i artikel 8.4 a och 8.4 b i förordning nr 3286/94 enligt denna bestämmelse är tvungna att lämna en begäran om information till kommissionen (som nämns i punkt 4 a). Det skall vara en motiverad skriftlig begäran riktad till kommissionen och det skall anges vilka uppgifter dessa personer behöver. I en situation där begäran avser väsentliga omständigheter och överväganden som framkommit vid undersökningen (som nämns i punkt 4 b) finns inga särskilda formföreskrifter för begäran eller villkor som måste vara uppfyllda.

177 I förevarande fall har sökandena dock aldrig påstått att de riktade någon begäran till kommissionen om information i den mening som avses i förordning nr 3286/94 innan undersökningsrapporten antogs. Vidare har de inte, såsom kommissionen med rätta anfört, gjort gällande att bestämmelserna i artikel 8.4 i förordning nr 3286/94 skulle vara rättsstridiga.

178 Förstainstansrätten noterar likaledes att sökandena i sina skriftliga inlagor vitsordar att de hållits informerade om undersökningsförfarandets utveckling och inriktning, att de kunnat ge uttryck muntligen för sina åsikter efter det att förfarandet avslutats och att de underrättats innan undersökningsrapporten antogs om att kommissionen ansåg att det inte förelåg några negativa handelseffekter i den mening som avses i förordning nr 3286/94 i förevarande fall. Det måste följaktligen slås fast att sökandena getts tillfälle att göra gällande sin uppfattning om undersökningsförfarandets utveckling och inriktning och åtminstone om en av de grundläggande komponenterna samt att försvara sina intressen. Sökandena har förvisso inom ramen för sin talan hävdat att dessa upplysningar var alltför allmänt hållna för att tillgodose deras processuella rättigheter. Det framgår emellertid inte av handlingarna i målet att sökandena skulle ha begärt av kommissionen innan undersökningsförfarandet avslutades att den preciserade upplysningarna, vid behov skriftligen, särskilt beträffande väsentliga omständigheter och överväganden inklusive rättsliga sådana som framkommit vid undersökningsförfarandet i enlighet med artikel 8.4 i förordning nr 3286/94. Eftersom kommissionen vid detta tillfälle var skyldig att svara omgående på begäran om upplysningar hade sökandena haft möjlighet att på ett användbart sätt göra gällande sina synpunkter på innehållet i kommissionens svar. Eftersom sökandena aldrig påstått att de formulerat en sådan begäran kan de inte inom ramen för denna talan förebrå kommissionen att den inte tillät dem att lägga fram sina synpunkter på de sakförhållanden och rättsliga överväganden som framkommit vid undersökningsförfarandet. Rätten att bli informerad om väsentliga omständigheter och överväganden, inklusive rättsliga sådana, som framkommit vid undersökningsförfarandet är för övrigt villkorad. Det enda villkoret består i att sökandena skall inge en begäran till kommissionen om information och det villkoret kan inte, i sig, inkräkta på försvaret av deras intressen eftersom det inte gäller några särskilda formföreskrifter för denna begäran.

179 Det framgår vidare av undersökningsrapporten att kommissionen prövade de olika argument som framförts i klagomålet och bemötte dem. Den undersökte även situationen för andra produkter än beredd senap, vilka påståtts blivit påverkade på samma sätt av de amerikanska åtgärderna, eftersom de berörda organisationerna

deltog i undersökningsförfarandet, vilka, såsom framgår av undersökningsrapporten och utan att detta har bestritts av sökandena, var samarbetsvilliga under detta förfarande.

180 Av alla dessa skäl kan talan inte vinna bifall på den sjunde grunden.

Den åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 och att kommissionen brustit i omsorgsplikten

181 Denna grund består av två delar. Den första delgrunden avser åsidosättande av den tidsfrist som finns föreskriven i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94. Den andra delgrunden avser att kommissionen brustit i omsorgsplikten vad gäller det tid som förflöt från det att samrådet med den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén hade avslutats till det att det omtvistade beslutet antogs.

Den åttonde grundens första del: Åsidosättande av den i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 föreskrivna tidsfristen

— Parternas argument

182 Sökandena har erinrat om att kommissionen enligt artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 normalt skall överlämna sin undersökningsrapport till den i artikel 7 i förordningen nämnda kommittén inom fem månader efter tillkännagivandet om

inledande av ett undersökningsförfarande, om inte undersökningen är så komplicerad att kommissionen förlänger tidsfristen till sju månader. Enligt sökandena kan tidsfristen på sju månader inte förlängas och det faktum att den existerar utgör en garanti för att de klagande företagen skall få ett snabbt svar om utgången i det ärende som förelagts kommissionen. Eftersom kommissionen dock i förevarande mål verkligen ansåg att undersökningen var så komplicerad att tidsfristen behövde förlängas till sju månader och kommittén inte erhöll undersökningsrapporten förrän den 27 mars 2002, det vill säga sju månader och tjugosju dagar efter tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande, anser sökandena att kommissionen åsidosatt artikel 8.8 i förordning nr 3286/94.

183 Kommissionen anser att tidsåtgången för att avsluta förfarandet inte är orimlig, med tanke på att det område som det omtvistade beslutet gäller är komplext och med hänsyn till kommissionens ansträngningar att pröva alla de olika deltagarnas argument innan förfarandet avslutades. Kommissionen erinrar även om att den ledde ifrågavarande förfarande i en anda av lojalt samarbete och höll alla berörda parter informerade.

— Förstainstansrättens bedömning

184 Det skall inledningsvis erinras om att artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 har följande lydelse:

"När kommissionen har avslutat sin undersökning skall den rapportera till kommittén. Rapporten skall normalt presenteras inom fem månader efter kungörelsen om att förfarandet inleds, om inte undersökningen är så komplicerad att kommissionen förlänger tidsfristen till sju månader."

185 I förevarande mål har sökandena inte bestritt att den undersökning som kommissionen gjorde var komplicerad och krävde att tidsfristen förlängdes till sju månader. Det är i samma mån utrett att undersökningsrapporten överlämnades till den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén sju månader och tjugosju dagar efter tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande. Den i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 föreskrivna tidsfristen på sju månader överskreds således.

186 Förstainstansrätten skall emellertid pröva om ett sådant överskridande av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 kan leda till att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras.

187 Förstainstansrätten skall först och främst precisera att överskridandet av en tidsfrist som är tvingande medför nullitet för varje rättsakt som antas efter tidsfristens utgång. Överskridandet av en tidsfrist som är vägledande kan däremot i princip inte medföra att en rättsakt som antas efter tidsfristens utgång ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang och analogt, förstainstansrättens dom av den 2 maj 1995 i de förenade målen, T-163/94 och T-165/94, NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet, REG 1995, s. II-1381, punkt 119, och där angiven rättspraxis).

188 Vad därefter beträffar beskaffenheten av den tidsfrist som anges i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94, konstaterar förstainstansrätten att användningen av konditionalis (i den franska versionen) och av adverbet "normalt" i den andra meningen i denna bestämmelse gör att man bör betrakta den angivna tidsfristen på fem månader för presentation av undersökningsrapporten som vägledande (se analogt, domen i det ovannämnda målet NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet, punkt 119).

189 Förstainstansrätten anser att den karaktär som tidsfristen för presentation av undersökningsrapporten har inte bör kunna ändras, så snart kommissionen bedömer att den till följd av undersökningens komplexitet är föranledd att förlänga tidsfristen till sju månader. Det bör nämligen observeras att den tidsfrist på sju månader som det hänvisas till i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 i en situation med en så kallad "komplicerad" undersökning, endast utgör en förlängning av den ursprunglig tidsfrist på fem månader som föreskrivs för det fall att undersökningen sägs vara "enkel eller normal". I slutet av den andra meningen i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 anges det nämligen att det handlar om att kommissionen "förlänger tidsfristen till sju månader". Detta uttryckssätt återges även i de övriga språkversionerna av förordning nr 3286/94. Härav följer att eftersom tidsfristen för att överlämna undersökningsrapporten endast är vägledande i en situation där undersökningen betecknas som "enkel eller normal", kan det inte förhålla sig annorledes i det fall när undersökningen sägs vara "komplicerad", eftersom det inte är fråga om något annat än en förlängning av den ursprungliga tidsfristen.

190 Sedan detta har utretts anser förstainstansrätten att kommissionen inte kan låta presentationen av undersökningsrapporten försenas under en orimligt lång tidsperiod (se, analogt, domen i det ovannämnda målet NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet), eftersom denna omständighet nämligen kan bidra till att beslutet om att avsluta ett undersökningsförfarande försenas.

191 Emellertid utgör inte överskridandet i förevarande mål med tjugosju dagar av den vägledande tidsfristen i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 ett åsidosättande av en rimlig tidsfrist.

192 Talan kan därför inte bifallas på den åttonde grundens första del.

Den åttonde grundens andra del: Kommissionens underlåtenhet att iaktta omsorgsprincipen vad gäller den tid som förflöt från det att samrådet med den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén avslutades till det att det omtvistade beslutet antogs

— Parternas argument

193 Sökandena har hävdat att kommissionen inte har iakttagit den omsorgsplikt enligt vilken den var skyldig att anta beslutet snabbare än som skedde efter samrådet med den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén. Enligt sökandena var det nämligen inte förrän tre månader efter det att samrådet avslutats som det omtvistade beslutet antogs. Med hänsyn emellertid till det i förordning nr 3286/94 angivna förfarandets betydelse för de berörda företagen och den redan långa tidsperiod som förflutit från tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande till det att undersökningsrapporten överlämnades till kommittén, anser sökandena att kommissionen brustit i omsorgsplikten.

194 Kommissionen har genmält att den har handlat med all den omsorg som var möjlig i ett ärende med betydande konsekvenser.

— Förstainstansrättens bedömning

195 Det bör noteras att den rådgivande kommittén med tillämpning av artikel 7.4 i förordning nr 3286/94 förfogar över en tidsfrist på åtta arbetsdagar för att reagera på den undersökningsrapport som kommissionen överlämnar till den i enlighet med artikel 8.8 i nämnda förordning.

196 Enligt artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 skall kommissionen anta ett beslut om att ett undersökningsförfarande skall avslutas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i nämnda förordning. Det föreskrivs i artikel 14.2 att "[k]ommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder" och "[k]ommittén skall diskutera frågan inom en tidsperiod som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är". I artikel 14.3 i förordning nr 3286/94 föreskrivs att "[k]ommissionen skall anta ett beslut som den skall underrätta medlemsstaterna och som skall träda i kraft efter en tidsfrist på 10 dagar, om ingen medlemsstat dessförinnan har hänskjutit frågan till rådet".

197 Härav följer att det i förordning nr 3286/94 vare sig föreskrivs någon tidsfrist inom vilken kommissionen skall förelägga den rådgivande kommittén ett förslag till beslut efter samrådet angående undersökningsrapporten eller någon tidsfrist från den tidpunkt då den rådgivande kommittén har diskuterat förslaget till beslut och den tidpunkt då kommissionen fattar ett beslut. Följaktligen räknas det inte i förordningen med någon tidsfrist inom vilken ett beslut om att ett undersökningsförfarande skall avslutas, såsom det i förevarande mål omtvistade beslutet, skall antas efter samråd med den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén.

198 Förstainstansrätten finner att den omständigheten att denna fråga inte beaktas i förordning nr 3286/94 kan tolkas så, att gemenskapslagstiftaren önskat ge kommissionen ett visst utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller valet av lämplig dag för att anta ett beslut om att avsluta ett undersökningsförfarande. Hänsyn måste tas till samtliga omständigheter i varje enskilt fall, bland annat de eventuella åtgärder som kommissionen planerar att vidta hos myndigheter i berörd tredje stat innan undersökningsförfarandet avslutas.

199 Att det erkänns att ett sådant utrymme för skönsmässig bedömning finns kan emellertid i förevarande fall inte betyda att kommissionen ges rätt att försena antagandet av ett beslut som fattats i enlighet med artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 under en orimligt lång tidsperiod, vilken skall bedömas i förhållande till

de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall. En sådan gräns syftar nämligen, såsom sökandena har hävdat, till att kommissionen i enlighet med vad som ankommer på den skall fullgöra omsorgsplikten och iaktta principen om god förvaltningssed.

200 Förstainstansrätten finner att det i förevarande fall förflöt två månader och tjugofyra dagar från det att samrådet med kommittén avslutades, den 15 april 2002 till det att det omtvistade beslutet antogs den 9 juli 2002. En sådan tidsfrist är dock inte orimlig, särskilt med hänsyn till den skyldighet som åligger kommissionen att bedriva interna samråd med sina olika avdelningar angående förslaget till beslut och samråd med medlemsstaterna angående beslutet vilket påbjuds i artikel 14 i förordning nr 3286/94. Kommissionen måste också avsätta tillräckligt med tid för att möjliggöra att beslutet översätts till gemenskapens alla officiella språk.

201 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på någon del av den åttonde grunden.

202 Under dessa förhållanden skall talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

203 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(första avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

1) Talan ogillas.

2) Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna.

B. Vesterdorf P. Mengozzi M.E. Martins Ribeiro

F. Dehousse I. Labucka

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 december 2004.

H. Jung
Justitiesekreterare

B. Vesterdorf
Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser ..... II - 4335

Bakgrund till tvisten ..... II - 4342

Förfarandet och parternas yrkanden ..... II - 4347

Upptagande till sakprövning ..... II - 4349

Prövning i sak ..... II - 4350

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 i förordning nr 3286/94 ..... II - 4350

Parternas argument ..... II - 4350

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4352

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.4 i förordning nr 3286/94 ..... II - 4356

Parternas argument ..... II - 4356

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4358

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 10.5 i förordning nr 3286/94 ..... II - 4361

Parternas argument ..... II - 4361

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4362

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 ..... II - 4364

Parternas argument ..... II - 4364

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4366

— Inledande anmärkningar ..... II - 4366

— Bedömningen av gemenskapens intresse inom ramen för tillkännagivandet om inledande av ett undersökningsförfarande ..... II - 4368

— Huruvida gemenskapens intresse reducerats till sökandens personliga intresse eller om dessa båda intressen sammanblandats samt det uteblivna beaktandet av övriga berörda parters intressen ..... II - 4369

Den femte grunden: Det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat ..... II - 4376

Den femte grundens första del avseende bristfällig motivering i analysen av handelshindret ..... II - 4376

— Parternas argument ..... II - 4376

— Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4377

Den femte grundens andra del: Bristfällig motivering vad gäller gemenskapens intresse av att ingripa ..... II - 4379

— Parternas argument ..... II - 4379

— Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4380

Den sjätte grunden: Uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna samt åsidosättande av artikel 2.4 och artikel 11.1 i förordning nr 3286/94 ..... II - 4383

Den sjätte grundens första del: Kommissionens uppenbart felaktiga bedömning i fråga om ett eventuellt avlägsnande av sökandenas produkter från förteckningen över varor som var föremål för den amerikanska tilläggstullen ..... II - 4383

— Parternas argument ..... II - 4383

— Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4384

Den sjätte grundens andra del: Uppenbart felaktig bedömning i fråga om återbetalning av den erlagda tilläggstull som orättmätigt påförts sökandena ... II - 4386

— Parternas argument ..... II - 4386

— Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4387

Den sjunde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar ..... II - 4388

Parternas argument ..... II - 4388

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4390

Den åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 och att kommissionen brustit i omsorgsplikten ..... II - 4394

Den åttonde grundens första del: Åsidosättande av den i artikel 8.8 i förordning nr 3286/94 föreskrivna tidsfristen ..... II - 4394

— Parternas argument ..... II - 4394

— Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4395

Den åttonde grundens andra del: Kommissionens underlåtenhet att iaktta omsorgsprincipen vad gäller den tid som förflöt från det att samrådet med den i artikel 7 i förordning nr 3286/94 nämnda kommittén avslutades till det att det omtvistade beslutet antogs ..... II - 4398

— Parternas argument ..... II - 4398

— Förstainstansrättens bedömning ..... II - 4398

Rättegångskostnader ..... II - 4400